

Alte Drucke

**Breuiarium ad vsu[m] Cistercie[n]si. ordinis post alia ||
plurima non minus inordinate q[uae] imperfecte || [et]
incorrecte hactenus impressa. ...**

Philippe, Jean

Parisijs, 1511

VD16 ZV 30708

Incipit com[m]une s[an]ctoru[m].

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148027

Incipit commune sanctorum.
In natali apostolorum ad v. c. p. 3.

Non estis homines
spites et aduene:
sed estis ciues sancto-
rum et dome-
stici dei: superedificati super fun-
damentum apostolorum et pro-
phetarum ipso summo angu-
lari lapide christo iesu. **R.** Qui
sunt isti. **hy.** Eterna christi mu-
nera. **R.** Nimis honorati sunt
amici tui deus. Nimis confortatus
est populus. **Ad magister. a.** Ecce
ego mitto vos sicut oves in me-
dia luporum dicit dominus estote prou-
diores sicut serpentes simplices
sicut colubae. **Barthie Barna-
be. Symonis et iude. Colla**

Quesumus opus deus ut
beatus. N. apostolus tuus
pro nobis imploret auxilium
ut a nostris reatibus absolu-
ti a cunctis etiam piculis exua-
mur. **per. Bartholomei ve-
ro ac symonis et iude colle-
cte ut signant in kalendario.**
Inuit. Gaudete exultate. Quia
notae vestrae scriptae sunt in celis.
hy. Eterna christi munera.
In. i. hoc. an. In omnem terram
erunt sonus eorum et in fines or-
bis terre verba eorum. **ps.** Celi
enarrant. **an.** Hec est genera-
tio querentium dominum querentium fa-

ciem dei iacob. **ps.** Dominus est ter-
ra. **a.** Verbo domini celi firmati sunt
et spiritu oris eius omnis virtus
eorum. **ps.** Exultate iusti. **an.**
Clamauit iustus dominus exaudivit
eos. **ps.** Benedicam dominum. **an.**
Constitues eos principes super
omnem terram. memores erunt nomini-
bus tui domine. **ps.** Exultauit. **an.**
Principes populi congregati sunt
cum deo abraham. **p.** Omnes gentes
R. In omnem terram erunt sonus
eorum. Et in fines orbis terre verba
eorum. **In festiuitatibus Bar-
nabe. Symonis et iude. Et
thome apostolorum. Sermo ex com-
muni. beati augustinus. epi. Lect. i.**

Aut dominus discipulis su-
is. Hoc est preceptum
meum ut diligatis inuicem
sicut dilexistis me. Siue dicat
preceptum siue mandatum:
ex vno verbo graeco vtrumque
interpretatur quod est entole.
Iam vero istam sententiam et
antea dixerat. de qua me vo-
bis ut potui disputasse: me-
minisse debetis. Ibi enim sic
ait. Mandatum nouum do-
vobis ut diligatis inuicem si-
cut dilexi vos: ut et vos dili-
gatis inuicem. Ibi itaque man-
dati repetitio commendatio
est. nisi quod ibi mandatum. in
quod nouum do vobis. hic autem

M

hoc est inquit mandatū me-
um. **R.** Ecce ego mitto vos sicut
oues in medio luporū dicit dñs
Estote ergo prudētes sicut spēs
et simplices sicut colūbe. **R.**
Dū lucē habetis credite in lucē
vt filij lucis sitis dicit dñs. Estote

Ibi tāq; nō fuerit. **L. ij.**
an tale mandatū. hic
tanq; nō sit aliud ei? māda-
tū. S; ibi dictū ē nouū: ne ī
vetustate nostra perseuerē-
mus. hic dictū est meuz: ne
cōtēndū putemus. Quod
autē hic ita dixit hoc est mā-
datū meū velut nō sit aliud
quid puram? fides mei? Nū-
quid nō solū ei? de ista dile-
ctione mādatū est. q̄ diligi-
mus iulcē? Nōne est aliud
mai? vt diligamus deū: aut
vero de sola nobis dilectio
ne mādauit vt alia nō inqui-
ram? **R.** Tollite iugū meū su-
per vos dicit dñs et discite q; mi-
tis sūz humilis corde. Iugū enī
meū suauē est et onus meū leuē

R. Et inuenietis requiem a lab' vris
Aia cer- (Iugū. **L. iij.**
te commendat apłs
dicēs. manēt autē fides. spes
caritas. tria hec. maior autē
horū est caritas. Et si ī cari-
tate hoc ē in dilectione con-
cluduntur illa duo pcepta.

maior tñ dicta est esse/nō so-
la. De fide igit nob; q; mul-
ta mādata sunt. q; multa de
spe. q; pōt cūcta colligere?
Sed itueamur qd ait idē
apłs. plenitudo legis ē ca-
ritas. **R.** Dū steterit; añ reges
ipsi des nolite cogitare quō aut
qd loq̄mini. dabit enī vobis ille
la hora qd loq̄mini. **R.** Nō et vos
estis q loq̄mini sed spūs p̄s vñ
q loquit in vobis. dabit. **L. iij.**

Abi ergo caritas est:
quid est quod possit
deesse? Abi autē non est: qd
est qd possit pdesse? Demō
credit nec diligit. Nemo di-
ligit q nō credit. frustra qui
dē sed tñ pōt sperare veniā
qui nō diligit. Nemo autē
potest desperare qui diligit
Itaq; vbi dilectio ē. p̄miti
ibi necessario fides et spes.

R. O quā pulchri sup mōtes pe-
des Annūciātū pacē annūciātū
bona. **R.** In oēs terrā exiuit so-
nus eorū et ī fines orbis terre ver-
ba eorū. Annūciātū. **Gla p̄i.**
Annūciātū. **In. ij. noc. ā.** De-
disti hereditatē timētib; nomē
tuū dñe. **p.** Exaudi de? dep.
ā. Annūciauerūt opa deī facta
ei? intellere. **p.** Exaudi de?
ofonē meā cū dep. **ā.** Bti q; e-
legisti dñe hī abāt in atrijs m

is. **ps.** Te decet. **a.** **10.** **cor.** cō
fringā cornua ⁊ exaltabūtur cor
nua iusti. **p.** **Cō**ſitebimur. **an.**
Lux orta ē iusto: ⁊ recti corde le
ticia. **p.** **Dñs** regē. exul. **a.** Cu-
ſtodiebāt testimonia ei⁹ ⁊ prece
pta ei⁹ que dedit illis. **p.** **Dñs**
regē. traſc. **p.** **Cō**ſtitues eos pñ
cipes ſup oēs terram. **memores**
erūt nois tui dñe. **Ec. v.**

Et ubi dilectio primi
tibi neceſſario etia⁹ dilectio
dei. Qui em̄ nō diligit deū.
quō diligit primum tanq̃
ſeipm. qñquidē nō diligit
⁊ ſeipſum: eſt quippe i pius
⁊ iniquus. Qui autē diligit
iniquitatē: nō plane diligit
ſed odit aīam ſuam. Hoc g̃
ſceptū dñi teneam⁹ vt nos
iucē diligam⁹. et quicquid
aliud ſcipit faciem⁹. qm̄ q̃
quid eſt aliud: hic habem⁹.
Diſcerniſ quippe iſta dile-
ctio ab ea dilectione q̃ ſeui-
cem diligūt hoīes ſicut ho-
mines. **p.** **Cō**ſtitues eos pñci-
pes ſup oēm terrā: mēores erūt
nois tui dñe. In omni p̃gene et
generatōe. **p.** **Celi** enarrāt glo-
riā dei ⁊ opa manuū ei⁹ ānūciāt

Firmamētū. In oi. **Ec. vi**
Am vt diſcernereſ:
adſcriptū eſt ſicut dilexi vos
Et qd ei nos dilexit xp̃s ni

ſi vt poſſimus regnare cum
xp̃o: Ad hoc ⁊ nos iucē di-
ligam⁹. vt dilectionē nr̃am
diſcernam⁹ a ceteris q̃ non
ad hoc ſeuiicē diligūt quia
nec diligūt. Qui autē ſe pp̃t
habendū deū diligūt: ip̃i ſe
diligūt. Ergo vt ſe diligāt:
deū diligāt. Nō ē hec dile-
ctio in oib⁹ hoīb⁹. Pauci ſe
pp̃tea diligūt: vt ſit de⁹ oīa
in oib⁹. **p.** **Iſi** ſūt triūphato-
res ⁊ amici dei q̃ p̃tēntes iuſta
pñcipū meruerūt p̃ma etna q̃
do coronant⁹ ⁊ accipiūt palmā. **p.**
Iſi ſūt qui veneit ex magna tri-
bulatione ⁊ lauerūt ſtolas ſuas
in ſanguine agni. **apodo. Ec. vii**

Plenitudinē dilectio-
nis qua nos inuicē di-
ligere debem⁹ fratres cariſ-
ſimi: diſſiniuit dñs dicens.
Aīa iorē hac dilectionē ne-
mo habet: vt aīa ſuā q̃s po-
nat p̃ amicis ſuis. **p.** **Nō** ſūt
loq̃le neq̃ ſm̄ces q̃z nō audiāt
voces eor⁹. In oēm terrā exiuit
ſon⁹ eor⁹ ⁊ i fines orbis t̃re p̃ba
eorum. **p.** **Nimis** honorati ſunt
amici tui de⁹ nimis p̃fortat⁹ eſt
pñcipat⁹ eor⁹. In oēm. **Ec. viii.**

Quia ergo ſuperius di-
xerat: hoc ē mādatur
meum vt diligatis inuicem
ſicut dilexi vos. quibus ver

bis addidit qđ nūc audistis
maiorē hac dilectionem ne
mo habet vt animā suā po-
nat qđ p amicis suis . fit ex
hoc cōsequēs qđ idem iste
euāgelista iohānes in eplā
sua dicit: vt quemadmoduz
xps p nobis aīaz suā posuit
sic z nos debem⁹ p fratrib⁹
aīas ponere. diligētes vtiqz
sicut: sicut ipse nos dilexit qđ
p nobis aīaz suā posuit. **R.**
Qui sūt isti qđ vt nubes volāt. Et
qđ colūbe ad fenestras suas. **R.**
Cādidiores nūc nūtidiores la-
cte rubicūdiore eboze ātiq. Et
**C. Itē de aplis. Lctōes ex
omef. beī greg. pape. qđ legū
tur ī festi mathie z bartho.**
A It dñs discipulis **Lj.**
suis. Vos amici mei
estis. Quanta est mīa cō-
ditoris nostri. Serui digni
nō fuim⁹ z amici vocamur.
Quanta est dignitas hoīm
esse amicos dei. Sed audi-
stis gloriā dignitatis: audi-
te et laborē certaminis. Si
feceritis que ego p̄cipio vo-
bis. Amici mei estis: si ea qđ
p̄cipio facitis. Al si aper-
te dicat. gaudetis de culmi-
ne: p̄sate quib⁹ laboribus
venit ad culmen. **Lctō. ij.**
Certe duz filij zebedei in-

terueniente matre quererēt
vt vnus a dextris dei z alius
a sinistris sedere debuissēt:
audierunt. Potestis bibere
calicem quem ego bibitur⁹
sum? Jam locum celsitudi-
nis querebant: ad viam il-
los veritas reuocat: p quas
ad celsitudinē venirent. ac
si dicatur. Jam vos loc⁹ de-
lectat celsitudinis: sed p̄
via excerceat laboris. **Lij.**
Per calicem pertingit ad
maiestatem. Si mēs vestra
appetit quod demulcet: p̄
us bibite qđ dolet. Sic sic
p amarū poculū cōfectiōis
peruenitur ad gaudium sa-
tis. **I**am non di-
cam vos seruos. quia seru⁹
nescit quid faciat dominus
eius: vos autē dixi amicos
quia omnia quecumqz audi-
ui a patre meo. nota feci vo-
bis. Que sunt oīa que audi-
uit a p̄se suo qđ nota fieri vo-
luit suis suis vt eos efficeret
amicos suos nisi gaudia in-
terne caritat⁹. nisi illa festa
superne patrie qđ n̄ris quoti-
die mētibus per aspiratio-
nem. sui amoris imprimit⁹.
Dum enim audita superna
celestia amamus. amata tā
nouimus quia amor ipse no-

ticia est. Omnia dominus discipulis suis nota fecerat quia a terrenis desiderijs ī mutati amoris summi facibus ardebant. **Lectio q̄nta**

Istos p̄o amicos dei aspererat p̄pheta cum dicebat. Nihil autē nimis honorificati sunt amici tui de⁹. Amicus em̄ quasi animi custos vocatur. Quia ergo psalmista prosperit electos dei a mundi huius amore separatos: custodire ī mādatis celestib⁹ volūtātē dei: mirat⁹ est amicos dei dicens. Nihil autē nimis honorificati sunt amici tui de⁹. Et tanq̄ si ab eo p̄tin⁹ causas honoris tāti nobis insinuari q̄rerem⁹: illico adiunxit: nimis cōfortat⁹ est p̄cipat⁹ eoz.

Ecce electi dei. **Lec. vi.** carnē domāt sp̄s roborant demonib⁹ imperant. virtutibus cōfiscāt. presentia de spiciunt. eternā patriā cum voce morib⁹ predicant. eam etiā moriēdo diligunt atq; ad illā p̄ tormēta pertingūt. Occidi possunt et flecti nequeūt. nimis ergo p̄fortat⁹ est p̄cipatus eoz. **L. viij.**

In ip̄a passione q̄ sc̄i ceciderūt ī mortē carnis: videte

quātū fuerit culmē mentis. Unde hoc. nisi q; cōfortat⁹ est p̄cipat⁹ eoz. S; si magni: forsitan pauci sunt: subiunxit. Dinumerabo eos et sup̄ arenā multiplicabunt. Totum mūdū fratres aspiciete martyrib⁹ plen⁹ est. Yā pene tot qui videam⁹ nō sum⁹: quot veritatē testes habem⁹. Deo ergo numerabiles. nobis sup̄ arenā multiplicati sunt. q; quanti sint: a nobis cōphēdi nō possūt.

Sed q̄q; ad hāc p̄. **L. viij.** uenit dignitatē vt amic⁹ vocet⁹ dei. sese ī se spiciat. Doctus autē q̄ pcepit. sup̄ se. nō suis meritis tribuat: ne ad inimicitias erumpat. Nō vos me elegistis s; ego elegi vos et posui vos vt eatis et fructū afferatis. Posui: ad gratiaz plātū. vt eatis volēdo. fructū afferatis operādo. Eat is em̄ volendo dixi. q; velle aliqd̄ facere: iā mēte ire est.

Ad can. an. In patiētia vestra possidebitis alas vestras. **h.** Annūciauerūt opa dei. Et sc̄i ei⁹ tellererūt.

Euāgelij. Scdm̄ iohānem quod cantat in festis matthe et barna.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Hoc est p̄ce

Commune

pti meum vt diligatis inui-
cem sicut dilexi vos. **Maio**
rē hac dilectionē nemo ha-
bet: vt aīaz suā ponat q̄s p̄
amicis suis. Et ref. **Smel.**
lec. eiusd bti grego. pa. l. i.

Quia cūcta sacra elo-
quia dñicis plēa sint
preceptis: qđ est qđ de dile-
ctione q̄si de singulari man-
dato dñs dicit: hoc est p̄ce-
ptum meū vt diligatis inui-
cez. nisi q: oē mādatū de so-
la dilectione est. et oīa vnum
p̄ceptū sūt: q: qđd p̄cipit
in sola caritate solidat. Et
est mlti arborū rami ex vna
radice p̄deūt: sic multevir-
tutes ex vna caritate gene-
rant. nec habet aliqd viridi-
tatis ram⁹ boni opis: si non
manet in radice caritatis.
Precepta enī dñica multa
sunt et vnū. multa p̄ diuersi-
tatē operis: vnū in radice
dilectionis. **Be.** In oēm terrā
exiit son⁹ eorū. et in fines orbis
terre verba eorū. **Be.** Nō sunt lo-
quele neq; sermones quorū non
audiant voces eorū. **Et. Lec. x.**

Qualiter autē ista dile-
ctio sit tenēda ip̄e in-
sinuat: qui i plerisq; scriptu-
re sue sentēciis. et amicos lu-
bet diligere in se. et inimicos p̄

pter se. Ille enī veraciter ca-
ritatē habet qui et amicū di-
ligit in deo et inimicū diligit
p̄pter deū. **Be.** Isti sūt viri sci
q̄s elegit dñs i caritate nō ficta
et dedit illis gl̄iam sempiternā
Quorū doctrina fulget eccl̄ia vt
sol et luna. **Be.** Scit p̄ fidē vicerūt
regna opati sunt iusticiā a deo
sunt repromissices. Quorū. **Et.**

Non diligūt primos. sed
p̄ affectū cognationis et car-
nis. q̄b⁹ tñ in hac dilectione
sacra eloq̄a nō cōtradiciunt
Sed aliud est qđ sp̄ore ip̄edi-
tur nature. aliud qđ p̄ceptū
dñic⁹ ex caritate debet obe-
diētē. Isti nimirū primū
diligūt: et tamē illa sublimia
dilectiōis premia non asse-
quunt: q: amorē suū nō spi-
ritaliter sed carnaliter ip̄en-
dunt. Proinde cū dñs dice-
ret hoc est mādatū meū vt
diligatis iuicem: prim⁹ ad-
didit sicut dilexi vos. Ac si
aperte dicat. ad hoc amate
ad quod amauit vos. **Be.** Vos
estis q̄ p̄mansistis meū in tēp̄a-
tōib⁹ meis dicit dñs ego dispo-
no vobis regnū vt edat⁹ et viba-
tis sup̄ mē saz meā i regno meo
et sedeat⁹ sup̄ thronos iudican-
tes duodecim trib⁹ isrl̄. **Be.** Nō

vos me elegistis? s; ego elegi vos
et posui vos, vt eatis. **Lec. xij.**

Quia in re fratres caris-
simi solerter intueđū
est q; antiquus hostis dum
mentē nostrā ad rerū tēpo-
raliū dilectionē trahit infir-
miorē contra nos primum
excitat qui ea ipsa que dili-
gimus auferre molitur. Nec
curat antiquus hostis hec fa-
ciēs vt terrena tollat: sed vt
caritatē in nobis feriat. Nā
in odio repēte exardescim⁹
et dū foris inuicti esse cupi-
mus: int⁹ grauiter ferimur.
Dum parua foris defendi-
mus: intus amittimus ma-
xima. quia dū rem diligim⁹
temporalē: veraz amittim⁹
dilectionez. **R.** Vos estis lux
mundi dicit dñs Qui in patientia
vestra possidebitis alas vestras.
R. Et ego dispono vobis sicut di-
sposuit michi pater me⁹ regnuz
Qui. **De duobus apostolis.**
R. Isti sūt due oliue ⁊ duo can-
delabra lucētia añ dñm habēt
potestatē claudere celū nubib⁹
⁊ aperire portas ei⁹ q; ligue eo-
rū clauēs celi facte sunt. **R.** Isti
sunt duo filij splēdoris q; assistūt
dñatori vniuerse terre. habent.

ISecūduz iohannem.
Nā illo tpe. Dixit ies⁹

discipulis suis. Hoc est pre-
ceptū meū vt diligatis inui-
cem sicut dilexi vos. Nā ho-
rē hac dilectionē nemo ha-
bet: vt aiam suā ponat quis
pro amicis suis. Vos amici
mei estis si feceritis que ego
p̄cipio vobis. Nā nō dicam
vos seruos: q; seruus nescit
qd faciat dñs eius. Vos au-
tem dixi amicos: q; omnia
quecunq; audiui a p̄e meo
nota feci vobis. Nō vos me
elegistis sed ego elegi vos
et posui vos vt eatis et fru-
ctum afferatis ⁊ fructus ve-
ster maneat: vt quodcunq;
petieritis patrez in nomīne
meo det vobis. **Colla.** Que
sumus. **In lau. ā.** Hoc est pre-
ceptū meū vt diligatis inuicem
sicut dilexistis. **Ep.** Jam non
estis. **R.** Cōstitues eos princi-
pes Sūp omnem terrā. **R.** Me-
mores erūt nominis tui domine
Super. **hy⁹.** Traduntur. **R.**
simis honorati. **Ad bñd⁹. ā.**
Dū steteritis ante reges et pre-
sides nolite p̄meditari qualiter
respondeatis: dabitur enim vo-
bis in illa hora quid loquamini.
Colla. Quēsum⁹. **De duo-
bus apostolis.** **Ad bñ⁹. ān.**
Isti sunt due oliue ⁊ duo cādel-
abra lucētia aīe dñz: habēt pote-

Commone

statē claudere celū nubib⁹ raperire portas ei⁹ qz ligue eoz daues celi facte sūt alk. **Ad. i. an.**

maior ē caritate nemo habet vt alaz suā ponat qd p amicis suis

Ad. iii. a. Vos amici mei estis si feceritis q p recipio vobis dicit dñs. **Cap.** Iā nō estis. **p.** In oēm terrā. **Colla.** Quesum⁹.

Ad. vi. a. Beati mundo corde quoniam ipsi deū videbūt. **Lpm.**

Ibant apli gaudētes a p̄spectu concilij qm digni habiti sūt p noie iesu cōtumeliā pati. **p.** Cōstitues

Miesta. (eos. **Colla.** Item tuā dñe suppliciter exoriam⁹: vt sicut ecclesie tue beat⁹. **N.** apls extitit p̄dicator: et rector: ita apud te sit p nobis ppetu⁹ interces-

for. **Per. Ad. ix. a.** Beati q psecutionē patiunt p̄p̄t iusticiaz.

PEr man⁹ aplor **Cap.** flebāt signa et p̄digita mltā i plebe. **p.** Annūciauerūt.

Diuuet eccle **Colla.** A siam tuā tibi dñe sup plicādo beatus. **N.** aplus et pi⁹ interuētor efficiat: q tui nois extitit p̄dicator. **Per.**

In festiuitatib⁹ philippi et iacobi. Hec nō symonis et iude. Ad. vi. Caplin.

Stimus qm diligenti

bus deū oia cooperātur in bonū his q scdm ppositum vocati sunt sc̄ti. **p.** Cōstitues.

Eaudi nos de⁹ **Col.** salutaris nr: et ap̄ostoli tuorū nos tuere p̄sidijs. qz donasti fideles esse doctri-

Pnis. **Per. Ad. ix. Cap.** Er manus ap̄lorū flebāt signa et p̄digita multa in plebe. **p.** Annūciauerūt. **Col.**

E muliā tuā dñe p̄p̄t cius iturere et ap̄licis defende p̄sidijs vt eoz p̄ci-

bus gubernet. quib⁹ nititur te p̄stituēte p̄cipib⁹. **Per.**

Ad vs. a. Iā nō dicā vos suos s̄z amicos meos: qz oia qcuq au-

diui a p̄re meo nota feci vobis. **a.** Tollite iugū meū sup vos qz mē-

tis sū et hūilis corde. **a.** Iugū ei meū suauē ē et onus meū leue di-

cit dñs. **a.** Tradēt ei vos in cōci-

lijs et in sinagogis suis flagella-

būt vos et añ reges et p̄sides duce-

mini p̄p̄t me in testimoniū illis et gētib⁹. **Cap.** Iā nō estis. **p.**

In oēm terrā Exiuit son⁹ eorūz

p. Et i fines orbis terre **p.** ba eorū. Exiuit. **hp.** Etna xp̄i mīle-

ra. **p.** Nimis hono. **Ad magt.**

an. Beati eritis cuz vos oderint hoies et cū separauerint vos et ex-

probauerint et eie: erint nomē vestrū tanq̄ malū p̄p̄t filij homi-

nis gaudete et exultate: ecce et
merces vestra multa est in celo.

**In festo sancti bartholomei
legitur euangelium secundum lucam**

In illo tempore. Facta est co-
ntentio inter discipulos
quod eorum videretur esse maior.
Et reliqua. **¶ Mel. lect. eiusdem**

Svene. **bede pbf. l. ix.**
Sicut bonis est moris
solet. In scripturis semper ex-
empla patrum precedunt quibus
ad meliora perficiantur quibus agni-
tis de suis actibus humiliter
inquire: sic contrarium repro-
bi si quod forte in electis repre-
hensibile reperiunt: quasi suas
ex eo nequicias oblecturi. aut
per iustum defensuri: libentissi-
me solent amplecti. **Rec. r.**

Ideoque multo ardenti-
us legunt quod facta est contentio inter
discipulos christi. quod eorum vide-
retur esse maior: quod quod multi-
tudinis credentium erat cornu
et aiauna. Multo recolunt te-
natis quod facta est dissensio
inter barnabam et paulum ita ut
discederent ab invicem: quod quod
id est paulus ait. Cum enim sit iter
vos zelus et contentio nonne car-
nales estis. nonne homines estis?
quasi nobis infirmitas sanctorum
imitanda proponatur. et non illud
potius: quod conualuerunt de infir-

mitate. fortes facti sunt in bel-
lo. hoc maxime in loco. ubi et
ipsius contentionis eorum cau-
sa est nobis incognita. **Ex.**

Non incredibile est. quod iuxta
hoc quod alibi precipit discipu-
lis. concedite intrare per angu-
stam portam: honore se invicem
perueniendo certarint. Verum
quolibet ex causa contenderint:
nos potius: non carnales ad
huc discipuli quid gesserint
sed spiritualis magister quid
iusserit videamus. **Rec. xij.**

Dixit autem eis. Reges gen-
tium dominantur eorum et qui pote-
statem habent super eos beneficii
vocantur. Vos autem non sic. sed
qui maior est in vobis fiat sicut
iunior. et qui precessor est sicut
ministrato. Certantibus de
prioratu discipulis: prius ma-
gister eos non inite contentio-
is arguit: sed formam quam sequa-
tur humilitatis modesta ratione
describit. **Euangelium secundum lucam**

In illo tempore. Facta est co-
ntentio inter discipulos
quod eorum videretur esse maior.
Dixit autem eis iesus. Reges
gentium dominantur eorum. Et qui
potestatem habent super eos be-
neficii vocantur. Vos autem non
sic. sed qui maior est in vobis
fiat sicut iunior. et qui precessor

Commune

est sicut ministrator. Nā q̄s
mator est q̄ recūbit an q̄ mi
nistrat: Nōne q̄ recumbit:
Ego aut̄ in medio v̄sm sum
sicut q̄ ministrat. vos autez
estis q̄ pmāstis mecū i tē
ptationib⁹ meis. Et ego di
spono vobis sicut disposuit
michi p̄ me⁹ regnū. vt eda
tis ⁊ bibatis sup mēfaz meā
in regno meo. ⁊ sedeat̄s su
per thronos iudicātes duo
decim tribus israel. Amen.

Te decet laus. **In festo s̄a
cti symonis et iude. Euan
gelium secundū matheum.**

In il. tpe. Misit iesus
duodecim discipulos
suos precipiens eis dicēs.
In viā gentiū ne abieritis
et in ciuitates samaritanorū
ne intraueritis: sed poti⁹ ite
ad oues q̄ pierūt dom⁹ isrl.
Et rel. **Off. Leuit. bti gre.**

Quam cōstet oib⁹ **Lir.**
fratres carissimi q̄a
redeptor n̄r in mundū p̄ re
dēptiōe gentiū venit. cū sa
maritanos q̄tidie ad fidem
vocari p̄spicimus: q̄d est q̄
in p̄dicatiōe discipulos mit
tens: dicit. in viam gētū ne
abieritis. ⁊ i ciuitates sama
ritanorū ne intraueritis. sed
potius ite ad oues q̄ perie

rūt domus isrl: nisi hoc q̄
ex facti fine colligim⁹. **L. x.**

Quia prius soli iudee vo
luit. ⁊ postmodū cunctis gē
tibus p̄dicari: vt dū illa cō
uertivocata renueret: p̄di
catores sancti ad vocationē
gentiū p̄ ordinē venirēt. q̄ti
nus redēptoris nostri p̄di
catio a p̄p̄ijs repulsa: gēt
iles populos q̄si extraneos
q̄reret. et q̄d iudeis fiebat i
testimoniū: hoc gētib⁹ gra
tie esset incrementum. **L. xi.**

Erant etiā tunc qui de iu
deis vocandi essent. ⁊ de gē
tibus vocādi nō essent. Nā
in ap̄lorū actibus p̄dicante
petro legim⁹: ⁊ p̄i⁹ hebreo
rū tria milia. et postea q̄nq̄
milia credidisse. Et cū p̄di
care apostoli gentib⁹ in asia
voluissēt: p̄ spiritū phibiti
esse memorātur. ⁊ tamē ipse
spiritus qui prius p̄dicatio
nem phibuit: hanc asianorū
cordibus postmodum
insudit. nā diu est q̄ asia cū
eta iam credidit. **Lec. xij.**

Iccirco ergo prius probi
buit: quod postmodū fecit.
q̄ tunc in illa erant: qui sal
uandi non erant. tunc in illa
erant: qui necdū ad vitā re
parari merebātur. Sed ta

men vtiliter eis p̄dicatiois officiuꝝ subtrahitur: ne grauius de p̄cepta p̄dicatione iudicari mererent. Subtili nāq; occultoꝝ iudicio a q̄rūdam auribus p̄dicatio sancta subtrahitur: q̄ suscitari p̄ gratiā non merentur. Unde necesse est fratres carissimi. vt in om̄e qđ agimꝰ oīpotentis sup̄ nos dñi cōsilia ocula timeamꝰ. ne duꝝ mēs nostra exterius fusa a sua se voluptate non reuocat: intus p̄tra eā iuder terribiliter aduersa disponat.

I*Secunduz matheum*
 ¶ Il. tpe. Misit iesus duodeci discipulos suos p̄cipiens eis et dicēs. In viā gentiū ne abieritis. et ī ciuitates samaritanorū ne itraueritis sꝫ potiꝰ ite ad oues que perierūt domus israel. Eūtes autē predicate dicentes. quia appropinquabit regnū celoz. Infirmos curate. Abortuos suscite. Leprosos mūdare. Demones eicite. Gratꝫ accepistꝫ gratis date. Amē. Te decet.

I*In festo apostoli thome euangelii scđm iohannē.*

Illo tempore. Thomas vnus de duode-

cim qui dicitur didimꝰ non erat cum eis quādo venit iesus. Et reliqua. *Smelia beati gregoriꝝ pape. Lect. ix.*

Iste vnus discipulus defuit reuersus quod gestuz ē audiuit. audita credere renuit. Venit iterū dominꝰ. et non credēti discipulo: latus palpandū prebuit manꝰ ostendit et offensa suorū cicatrice vulnez: infidelitatis illiꝰ vulnꝰ sanauit. *Lx.*

Quid fratres carissimi. qđ inter hec animaduertitis? Nunquid casu gestum creditis vt electus ille discipulus tunc deesset. post autē veniēs audiret. audiēs dubitaret. dubitans palparet palpās crederet? Non hoc casu sed diuina dispensatione gestum est. Egīt nāq; mīro modo superna clementia vt discipulus dubitans duꝝ in magistro suo vulnera palparet carnis: in nobis vulnera sanaret infidelitatis.

Plus em̄ nobis tho. *L. xi.* me infidelitas ad fidem: q̄ fides credētium discipulorū profuit. Quia duꝝ ille ad fidem palpando reducitur: nostra mēs om̄i dubitatione postposita in fide solidat

Sic quippe discipulū post resurrectionē suā dubitare permisit: nec tñ i dubitatione deservit: sicut ante natiuitatē suā. habere mariā spōsūz voluit: q̄ tñ ad ei⁹ nuptias non **N**am ita factū ē (p̄uenit. **Lxii.**) ctus est discipul⁹ dubitās et palpās testis vere resurrectionis: sicut spōsus m̄is fuerat custos itegerrime virginis natiuitatis. Palpauit thomas lat⁹ dñi: et exclamauit dñs me⁹ et deus me⁹. Dicit ei iesus. Quid vidisti me credidisti. Cū paul⁹ ap̄ls dicat Est em̄ fides sperandarū substantia rerū. argumentū nō apparentium: p̄fecto liquet q̄ fides illarū rerū argumentū est q̄ apparere nō possunt. q̄ etem̄ apparent: iā fidem nō habēt: sed agnitionē. Dñs ḡ vidit thomas. dñs palpauit: cur ei dñs q̄ vidisti me. credidisti: S; aliud vidit. aliud credidit. A mortali quippe hōie diuinitas videri nō potuit hōiem igit̄ vidit: deus p̄fessus est dicēs. Dñs me⁹ et de⁹ meus. **Scdm̄ iohāne.**

In illo tpe. Thomas vnus de duodecim q̄ dicit̄ didim⁹ nō erat cū eis qñ venit iesus. Direxit ergo

ei alij discipuli. Vidim⁹ dñs. Ille aut̄ dixit eis. Nisi videro in manib⁹ eius fixurā clauorū et mittā digitū meū in locū clauorū. et mittā manū meā in latus ei⁹. nō credaz. Et post dies octo iter erāt discipuli ei⁹ int⁹ et thomas cū eis. Venit iesus ianuis clausis et stetit i medio et dixit Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitum tuū huc et vide man⁹ meas. Et affer manū tuā et mitte in latus meū. et noli esse incredulus sed fidelis. Rñdit thomas et dixit ei. Dñs meus et de⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Quid vidisti me credidisti. Beati qui non viderunt et crediderunt. Amen. Te decet laus.

In natali vni⁹ martiris pōtifex. Ad vs. Lp̄.
Batus vir qui suffert tēptationē qm̄ cū p̄batus fuerit accipiet coronā vite quā repromisit de⁹ diligētibus se. **Pro thoma cantuariēsi. Lp̄. I**ustus si morte. **vt i martyre nō pōtifice. R.** Gloria et honore Coronasti es dñe. **R.** Et p̄stituit es sup̄ opa martirū tuarū. Corona. **De martyre duarū missarū dicatur xij. R. scz** Gloria et honore. **hy⁹.**

z sequat me. Duobus modis
erur tollit cū aut p abstinē-
tiā affligit corpus: aut p cō-
passionē primi affligit ani-
mū. **R.** Iust⁹ germiabit sicut
lilū. Et florebit in eternū añ dñs
(alta. **R.** plārat⁹ in domo dñi i
atrijs dom⁹ dei nři. Et flo. **R. iij.**

P Ensem⁹ q̄liter vtroq⁹
modo paulus crucez
suā fulerat q̄ dicebat. Casti-
go corp⁹ meū z in seruitutē
redigo. ne forte alijs predi-
cans ip̄e reprob⁹ efficiar.
Ecce in afflictōe corpis au-
diuim⁹ crucē carnis. Audi-
amus nřic in cōpassiōe pri-
mi crucē mentis. Alit nāq.
Quis iřirmat z ego non in-
firmor: Quis scādalizat et
ego nō vior: **R.** Ille cognouit
iusticiā z vidit mirabilia magna
z exorauit altissimū. Et inuētus
est i nūero scōp (alta. **R.** Ille ē
q̄ cōtēpsit vitā mūdi z puenit ad
celestia regna. Et inuētus. **R. iij.**

P Erfectus q̄ppe p̄di-
cator vt exēplum da-
ret abstinētie: crucē porta-
bat i corpe. z q̄ in se trahē-
bat dāna iřirmitat⁹ aliene:
crucē portabat i corde. Sz
q̄ ip̄is virtutibus quedā vi-
cia iurta sūt: dīcēdū nobis
est qd viciū abstinētiā car-

nis. z qd obsidat cōpassio-
nem mētis. **E.** vicino nang
abstinētiā carnis nōnūq̄
vana glia obsidet. qz dū te-
nuitas i corpore. dūz pallor
in vultu respicit: virtus pa-
tesfacta laudat. z tanto se ce-
lerius foras fundit: q̄sto ad
hūanos oculos p ostensum
pallorē exit. **R.** Hic est vir q̄
nō est derelict⁹ a deo i die certa-
minis sui z ip̄e pculcauit caput
serpentis antiq. apodo coronat⁹
est qz fidelit vicit in mādaz dñi
R. Quis est hic z laudabim⁹ eū
fecit enī mirabilia i vita sua qd
do coronatus. **R. pascball.**
R. iij. Beatus vir qui metuit
dñz alla: in mādaz ei⁹ cupit ni-
mis. Alla a l. al. **R.** Potēs in ira
erit semē ei⁹ gñatio rectop bñ-
dicet. Alla. **R. lra.** Alla. **Rn. ij.**
noc. ā. Dñe iste sc̄tis habitabit
in tabernaculo tuo: opat⁹ est iu-
sticiā: requiescet i mōte scō tuo
ps Dñe q̄s hitabit. **ā.** Dñs
petijt a te tribuisti ei dñe: gliaz
z magnū decorē imposuisti sup
eū: posuisti in capite ei⁹ coronā
de lapide p̄cioso. **p.** Dñe in vir-
tute. **ā.** Hic accipiet bñdictiōē
a dño z mīam a deo salutarī suo
qz hec est generatio querentū
dñm. **ps.** Dñi est terra. **ā.** Re-
tabit iustus in dño z sperabit in

eorum laudabūtur oēs recti corde

ps. Exaudi de⁹ orōnē meā

cū dep̄. **an.** Beat⁹ quē elegit

dñe habitabit in atrijs tuis. **ps.**

Te decet. **ā.** Iust⁹ vt palma flo

rebit: sicut cedr⁹ libani mltipli

cabit. **ps.** Bonū est confi. **h.**

posuisti dñe sup caput ei⁹ Coro

nam de lapide p̄cioso. **Lctō. v.**

Plerūq; sit vt qđ cau-

sa dei agi creditur: p

solis hūanis fauorib⁹ aga-

tur. Quod bene symon ille

significat qui inuētus in iti-

nere crucē dñicam in anga-

ria portabat. Aliena nanq;

onera in angaria portantur

quādo p vanitatis studium

aliqd gerit. Qui ergo p sy-

monē designatur. nisi absti-

nētes et arrogātes qui per

abstinentiā quidem carnez

afficiunt. sed fructū abstine-

tie interius non requirunt: &

Crucē ergo dñi in angaria

symō portat. q; cū ad opus

bonū ex bona volūtate non

ducitur: rez iusti sine fructu

peccator operatur. Unde &

isdē symō crucē portat. sed

nō moritur. q; abstinentes et

arrogātes per abstinentiā

quidē corpus afficiunt: sed

per desiderii glorie mūdo

vtiunt. **R.** Stola iocunditatis

induit eli dñs. Et coronam pul-

chitudinis posuit sup caput ei⁹

(alta. **h.** Cibauit illū dñs pane

vite & intellectu & aqua sapiētie

salutaris potauit illū. **Et. l. vi.**

Compassionē hō ant

mi plerūq; latenter

obsidet pietas falsa. vt hāc

vsq; ad cōdescēdēdū vicijs

ptrahat. dū ad culpas qsq;

non debeat ppassionē exer-

cere sz zellū. Cōpassio q̄ppe

hoi: & rectitudovicijs debe-

tur. vt in vno eodēq; hoīe. &

diligam⁹ bonū qđ fact⁹ ē: &

psequimur mala q̄ fecit. ne dū

culpas īcaute remittim⁹ nō

īā p caritatē cōpati sz p ne-

gligētiā cōdescēdisse videā-

mur. **R.** Btūsvir q̄ suffert tēpta-

tionē: q; cū pbat⁹ fuerit accipiet

coronā vite Quā re promissit de⁹

diligētib⁹ se (al. al. **h.** Hic accet-

piet bñdictōe za dñor mīaz Quā

Qui ei voluerit **lc. viij.**

aīaz suā saluā facere:

pdet eā. Et q̄ pdiderit ani-

mā suā ppter me: saluam fa-

ciet eaz. Sic d: fideli. Qui

voluerit aīam suā saluam

facere: perdet eā. Et q̄ per-

diderit animam suā ppter

me saluam eaz faciet. Ac si

agricole dicat Frumentū si

seruas perdis. Si seminas

renouas. Quis enim nesciat
quod frumētū cū in semine mit-
tatur perit ab oculis. in terra
deficit. Sed vnde putrescit
in puluere: ideo viridescit in
renouatiōe. **R.** Hic ē n̄e mar-
tyr: quod pro xp̄i nocte sanguinē suū
fudit: Qui munas iudicū non ti-
muit nec trene dignitatē gl̄iam
quasiuit: sed ad celestia regna pue-
nit. **R.** Iustū deduxit dñs p
vias rectas: et ostendit illi regnū dī.

Quia vero (Qui. **P. viij**)
secta ecclesia aliud tēp⁹
habet psecutiōis atq; aliud
pacis: redēptor: n̄ ip̄a eius
tēp̄a distinguit in preceptis
Nā psecutiōis tēp̄e ponēda
est aīa. Pacis autē tēp̄e. ea q̄
āplius dñari possunt: frāgē-
da sūt desideria terrena. vñ
de nūc dī. Quid ei p̄ficat
homo si lucret totū mundū
se autē pdat et detrimētū sui
faciat: Cū psecutio ab ad-
uersarijs deest: valde vigi-
lātī cor custodiendū est. Nā
pacis tēp̄e q̄ licet viuere: li-
bet etiā ambire. Que profe-
cto auaricia bene p̄pescit: si
ip̄e status ābiētis sollicitē
p̄sideret. Nam cur istet ad
colligendū: qñ stare nō pōt
ip̄e q̄ colligit: Cursus ergo
suū quisq; p̄sideret: et cogno-

scit sibi posse sufficere par-
ua q̄ habet. **R.** Posuit coronā
capiti meo: et circūdedit me vesti-
mēto salutis. Ad expugnādā ge-
tes et oēs inimicos. **R.** Iudica dñe
nocētes me. expugna impugnan-
tes me a p̄phēde arma et scuti.
Ad. **¶ Tēp̄e pasche. viij. R.**
De ore prudētis p̄cedit mel. al.
dulcedo mellis ē ligua ei⁹. Alia
fauus distillans labia ei⁹. Alia
alia al. **R.** Sapiētia requēscit in
ore ei⁹ et prudētia in sermōe ei⁹.
Fau⁹. Gl̄ia. Alia. **¶ Cōnes sci**
vicētij mar. ex s̄mōe aug.

In passiōe sc̄ti vñ **¶**
cētij f̄res km̄i euiden-
ter ostēdit iudex feror. tor-
tor: crucētus. martyr: inuicē
in cui⁹ corpore penis varijs
exorato. iā tormēta defece-
rant et adhuc mēbra dura-
bant. tot cōuicta miraculis
p̄sistebat īpietas. tot vera-
ta supplicij nō cedebat in-
firmitas. agnoscat ergo
operata diuinitas. **¶ Cō. ij**
Quomō enim corruptibilis
pulus cōtra tā imania tor-
mēta duraret. nisi in eo xp̄s
hitarēt: In his enim oib⁹ ille
agnoscēdus ille gl̄ificādus
ille est laudand⁹: q̄ et in p̄p̄a
votiōe dedit fidē: et i sup̄-
ma passiōe p̄tutē. **¶** Multis

nosse q: vtrūq: donatū est: Audite apli paulū. Vobis iquit donatū est a xpo nō solū vt i eū credat: verū etiā vt patiamini p eo. **Lec. liij.**

Acceperat hec vtraq: beatus leuita vincentius. acceperat et habebat. Si enim non accepisset qd haberet: habebat in sermone fiduciam. habebat i passiōe tollerantiā. Nemo g de suo corde psumat qn pfert sermonem nemo de suis virtib cōfidat qn suffert tēptationem q: vt bona prudenter loqmur: ab illo est. nō nra sapientia. Et vt mala fortiter pferam: ab illo ē. nō nra patiētia. **Liiij.**

Recolite dominum xpm in euāgelio discipulos admonentem. recolite martirum reges cohortes suas armis spiritalibus instruētē belia monstrantem. adiutoria ministrātē. p̄mia pollicētē. q cū dixisset discipulis suis in hoc mūdo p̄surā habebitis. mor vnde territi cōsolarent: adiūxit dicēs. S; cōfide q: ego vici mūdū. **Lv.**

Quid ergo miramur carissimi: si in illo vicit vicēti? a q vicit est mūd? In hoc inquit mūdo p̄surā habebi

tis. Et si premit: non opprimat. Si oppugnat: nō expugnet. Duplicē mūdus aciē producit cōtra milites xpi. Aduertite fies. duplicē dicit aciē pduxit mūd? contra milites xpi. Blādatur em vt decipiat: terret. vt frangat. Nō nos teneat volūtas propita. nō nos terreat crudelitas aliena. et vicit est mūd. Ad vtrosq: aditus occurrit xps. et nō vincit xpian? **Lvi.**

Si cōsidere in bti vincētis passionē humana paciētia: incipit esse incredibilis Si vir tus agnoscatur diuina: desinit eē mirabilis. Tāta grafasabat crudelitas in martiris corpore. tāta tranquillitas pferebat i voce. tātaq: penarū asperitas seuebat i mēbris et tāta securitas sonabat in verbis: vt miromodo putarem? vicēti patiēte: aliū loquentē. nō torq̄ri.

Et vere fies carissimi **Lvij.** ita erat. prius ita erat. alio loq̄bat. Promisit em et hoc testib? suis xps in euāgelio qd ad huiusmodi certamia pparabat. Sic ei ait Nolite pmeditari quō aut qd loq̄mini. Nō em vos estis q loq̄mini: s; spūs patris vfi q lo

Commune

quis in vobis. Caro enim patiebat et spiritus loquebatur. Et loquente spiritu: non solum couinebatur impietas: sed etiam confortabatur infirmitas. *Ec. viij*

Clarior nobis martyres tormēta faciebant. multiplici enim vulnere varietate confossus: non deserebat pugnam. sed acius iterabat. Putares quod eum induraret flamma. non videret. Et tamquam figuli fornax lutum molle suscipiens duram redderet testam. poterat martyr noster dicere daciano. Jam non vult ignis tuus carnem meam. quod exaruit sicut testa virtus mea. Et quoniam veraciter scriptum est. Vasa figuli probat fornax. et homines iustos temptatio tribulationis. probatus atque decoctus illo igne est vincetis. dacianus vero arsit et crepuit. *Ad. ca.*

a. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. *h.* Magna est gloria eius in salu- tati tuo. Gloriam et magnam decorem impones super eum domine. **E**uangelium quod dicitur in festis sanctorum martyrum thome catuarieusis. vincetis. petri. laurentii. et laberti. *Scd3*

In illo tempore. *(iobane.)* Dixit iesus discipulis

suis. Amē amē dico vobis. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet. Et reliqua. *Omē- lia lect. eiusdem beati augu. epi*

Se autem dicebat: *Vir.* ipsum erat granum mortificandum et multiplicandum. mortificandum infidelitate iudeorum: multiplicandum fide omnium populorum. Jam vero exhortans ad passionis sue sectanda vestigia: qui amat inquit animam suam perdet eam. quod duobus modis intelligi potest. quod amat perdet: id est si a- mas perdes. Si cupis vitam tenere cum christo: noli mortem timere pro christo. *h.* Desiderium anime eius tribuisti ei domine et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. *(alleluya alta. h.)* *h.* posuit in capite eius coronam de lapide precioso. Et voluit. *Ec.*

Item alio modo Qui amat animam suam perdet eam. Noli amare in hac vita: ne perdas in eterna vita. Hoc autem quod posterius dicit: magis videtur habere euangelicus sensus. Sequitur enim. Et qui odit animam suam in hoc mundo: in vitam eternam consequitur eam. Qui amat animam suam: subintelligit. in hoc mun-

do: ipse itaq; p'det. Qui autē
odit vtiq; in hoc mundo: in
vitā eternā ipse custodit eā.

R. p'posuisti dñe sup caput ei⁹
coronā de lapide p'cioso. Vitā
petijt a te ⁊ tribuisti ei in sc'z se-
culi. **Alia.** **R.** Desideriū aie ei⁹
tribuisti ei dñe ⁊ volūtatē labio-
rū ei⁹ nō fraudasti eū. **Vitā.** **L. rj.**

M. Magna et mira sētētia
quē admodū sit hoīs
in aīaz suā amor. vt pereat:
odium ne pereat. Si male
amaueris. tunc odisti. si be-
ne oderis: tūc amasti. Fel-
ices q̄ oderit custodiēdo: ne
p'dāt amādo. **R.** dñe pueni-
sti eū in bñdictiōib⁹ dulcedinis
p'posuisti i capite ei⁹ coronā d' la-
pide p'cioso. **Alia.** **R.** Vitā petijt
ate ⁊ tribuisti ei dñe lōgitudinē
vīe in sc'z s'c'i. p'posuisti. **L. rj.**

S. Ed vide ne tibi surre-
repat. vt te ipm velis
interimere sic itelligēdo q̄
debes odisse in hoc mundo
aiam tuā. Hinc em̄ qdā ma-
lignī atq; pueri ⁊ in semet-
ipsis crudeliores ⁊ scelera-
tiores homicide. flāmis se
donāt. aq̄s p'focant. p'ci-
pitio collidūt ⁊ pereūt. Hoc
xps nō docuit. imo etiā dia-
bolo p'cipitiū suggerēti: re-
di inq; retro sathanas. scri-

ptum est: nō tēptabis dñm
deū tuū. **R.** Glā ⁊ honore cor-
ronasti eū dñe. ⁊ p'stituisti eū su-
per opa manū tuaz. Oīa subie-
cisti sub pedib⁹ ei⁹. **Alia.** **R.** Oīa
eleuata ē magnificētia
tua sup celos deus. Oīa. **Alia.**
Omnia subie. **Scdm iohāne.**

I. N illo tpe dixit iesus
discipulis suis. Amē
amē dicovobis. Nisi granū
frumēti cadēs in terrā mor-
tuū fuerit: ipm solū manet.
Si autē mortuū fuerit mul-
tū fructū affert. Qui amat
aiam suā perdet eā. Et qui
odit aiam suā in hoc mūdo
in vitā etnā custodit eā. Si
q̄s michi mīstrat me sequa-
tur. et vbi sum ego: illic ⁊ mī-
nister me⁹ erit. Si quis mī-
chi ministrauerit. honorifi-
cabit eū pater me⁹. Amen.
Te decet. **In lau. an.** Qui me

cōfessus fuerit corā hoīb⁹ cōfi-
tebor ⁊ eo eū corā patre meo.

Cap. quod dictum fuerit in

vesperis. **R.** p'posuisti domine

Super caput eius. **R.** Coronaz

de lapide p'cioso. Super. **Alia.**

Penas cucur. **R.** Iustus ger-

minabit. **Ad bñdict.** **A.** Qui

vult venire post me. abneget se

metipsum ⁊ tollat crucem suaz

et sequatur me dicit dominus.

Commune

Versuti tpe paschali. Ad

bñ. a. Qui manet i me ⁊ ego in

eū hic fert fructū mltū alleluja

Coll. que cōpetit. Ad. j. an

Qui sequit me nō ambulat in te

nebris sed habebit lumē vite di

cit dñs Ad. iij. a. Qui michi mi

nistrat me sequat. ⁊ vbi suz ego

illic erit ⁊ minister me⁹. Ep. qd

dictū fuerit i vespis. B. Glia

⁊ honore. Ad. vj. a. Si q̄s mihi

ministraverit honorificabit euz

pater me⁹ q̄ est in celis dicit dñs

Iustus cor suū Ep. m.

tradidit ad vigilādū

disluculo ad dñm q̄ fecit illū

⁊ in p̄spectu altissimi dep̄ca

bitur. B. posuisti dñe super ca

pūt ei⁹ Coronā. Colla

Restā q̄s op̄s de⁹. vt

quit bñ. A. martyr⁹ tui atq̄

pōt̄ficis natalicia colim⁹ a

cūctis malis iminētib⁹. ei⁹

itercessiōe liberemur. Per.

Ad. ix. a. Volo pat̄ vt vbi ego

sum illic sit ⁊ minister me⁹. Ep.

B. Eatus vir q̄ in sapiē

tia morabit. ⁊ qui i iu

sticia meditabitur et i sensu

cogitabit circūsp̄ctionem

dei. B. magna est glia. Colla

B. Eati A. martyr⁹ tui

atq̄ pōt̄ficis nos do

mine foueāt cōtinuata pre

sidia. q̄ nō desinis p̄picus

intueri. quos talibus auri

lijs p̄cesser⁹ adiuuari. Per.

Ad vs. a. Iste sanct⁹ pro lege

dei sui certauit vsq̄ ad mortē.

⁊ a verbis impiorū nō timuit fū

datus enim erat supra firmam

petram. a. Qui odit animā suā

in hoc mundo in vitam eternam

custodit eam. an. Iste cognouit

iusticiam et vidit mirabilia ma

gna ⁊ exorauit altissimi ⁊ inuen

tus est in numero sanctorū. an.

Nisi granum frumētī cadēs in

terra mortuum fuerit ip̄m solū

manet. Ep. qd dictū fuerit

in primis vespis. B. Glia et

honore. hy⁹. De⁹ tuoz. B. In

stus germinabit. Ad m̄t. an

Hic est vere martyr⁹ qui pro xp̄i

noīe sanguinē suū fudit qui mi

nas iudicū nō timuit nec irene

dignitatis gloriāz quesituit sed

ad celestia regna feliciter pue

nit. Coll. que cōpetit. C. In

lingonēsi diocesi sancti mā

metis martyr⁹is non pōt̄fi

cis. R. ctōnes ex ome. beati

gregori⁹ pape. Re. j.

Qui nō balulat crucez

suā ⁊ venit post me non po

test me⁹ esse discip̄ls. Crux

quippe a cruciatu dicit. Et

duobus modis crucem dñi

baiulamus. cum aut p̄ absti

nentiam carnē afficim⁹. aut

per cōpassionem primi: ne
cessitatē illius nostrā puta-
mus. Qui em̄ doloiez exhi-
bet i aliena necessitate: cru-
cem portat in mēte. **Rec. ij.**

Sciendū vero q̄ sunt non-
nulli qui carnis abstinentiā
non p̄ deo sed pro inani glo-
ria exhibēt. Et sunt pleriq̄
qui cōpassionem primo.
nō spiritualiter sed carnali-
ter impendunt vt ei non ad
virtutem sed quasi miseran-
do ad culpas faueant. Ibi
itaq̄ crucem videntur ferre
dñm nō sequunt. Unde
recte hec eadem veritas di-
cit. Qui non baiulat crucez
suam r̄venit post me nō pōt
meus esse discipulus. **L. iij.**

Baiulare crucē post dñm
ire ē. v̄ carnis abstinentiā v̄
cōpassionez proximo pro
studio eterne: itētōis exhi-
bere. Nam quisquis hec p̄
temporali intētōe exhibet
crucem quidez baiulat. sed
ire post dñm recusat. **L. iij.**

Quasi vero sublimia prece-
pta data sunt. protin⁹ cōpa-
ratio edificande sublimita-
tis adiungit cū dicit Quis
em̄ ex vobis volēs turrē edi-
ficare nō prius sedens com-
putat sumpt⁹ qui necessarij

sūt si habeat ad perficiēduz
ne postea q̄ posuerit funda-
mentū r̄ nō potuerit pficere.
oēs qui viderit incipiāt illu-
dere ei dicētes. q̄ hic hō ce-
pit edificare r̄ nō potuit cō-
summare. **Lectio quinta.**

Omne qd agim⁹ preuenire
p̄ studiū cōsiderationis de-
bemus. Ecce em̄ iuxta ve-
ritatis vocē: qui turrem edi-
ficat. prius edificij sumpt⁹
parat. Si ergo humilitatis
turrē cōstruere cupim⁹. pri-
us nos preparare ad aduer-
sa huius seculi debem⁹. **L. vi.**

Hoc iter terrenū et celeste
edificium distat. q̄ terrenū
edificiū expēsas colligēdo
cōstruit. celeste v̄o edificiū
expēsas dispēdo. Ad illud
sumpt⁹ facim⁹: si nō habita
colligim⁹. Ad istud sumpt⁹
facim⁹ si et habita relinqua-
mus. **L. vii.**

Istos sumpt⁹ (mus. **L. vii.**
dines ille habere nō potuit
qui multas possēdōes pos-
sidens magistrū requisivit
dicēs. Magr bone. Quid fa-
ciens vitam eternā posside-
bo: Qui cum precepta reli-
quēdi omnia audisset trist⁹
Inde di- (abscessit. **L. vii.**
ues est angustatus in mēte
vnde foris fuit latior in pos-

Commune

sessione. Quia enim in hac vita
amabat sumptus celsitudi-
nis. tendēdo ad eternaz pa-
triaz. habere noluit sumptus
humilitatis. In eodez festo
Euāgelium. Scdm lucam.

In illo tpe Dixit iesus
discipulis suis. Si q̄s
venit ad me et nō odit patrē
suū et matrē et vros et filios
et fratres et sorores. adhuc
autē et aīam suā nō potest
me⁹ esse discipulus. Et rel.

Omef. lec. eiusdē bti greg.

Si considerare (pa. *L. ii.*)
mus fratres carissimi
que et quāta sunt que nobis
pmittunt in celis: vilescūt
aīo oīa q̄ habētur in terris.
Terrena namq; substātia su-
perne felicitati comparata
pōdus est nō subsidiū. Tē-
poralis vita eterne vite cō-
parata mors est potius di-
cenda q̄ vita. Ipse ei quoti-
dianus defectus corruptio-
nis. qd est aliud q̄ qdā pli-
ritas mortis *Lectio decia*

Que lingua dicere. vel q̄s
intellectus capere sufficit il-
la supne ciuitat⁹. quāta sint
gaudia. Angelorum choris
interesse cū btissimis spiri-
tus glorie cōditoris assiste-
re. presentē vultum dei cer-

nere. incircūscriptus lumen
videre. nullo metu mortis
affici: icorruptionis ppetue
munere letari. Sed ad hec
audita iardescit anim⁹ tāq;
illic cupit assistere vbi se spe-
rat sine fine gaudere. *L. xi.*

Ad magna p̄mia pueniri
nō potest nisi p magnos la-
bores. Unde et paulus egre-
gius p̄dicator dicit. Nō co-
ronabim⁹ nisi q̄ legitime cer-
tauerit. Delectat igit mētē
magnitudo p̄miorū. sed nō
deterreat certamen laborū
Unde ad se veniētib⁹ vitas
dicit. Si q̄s vēit ad me et nō
odit patrē suū et matrē et v-
rē et filios et fratres et sorores
adhuc autē et aīam suam non
pōt me⁹ eē discipulus. *L. xi.*

Percunctari libet quō pa-
rentes et carnaliter p̄pinqs
precipimur odisse qui iube-
mur et iūmicos diligere. Et
certe de vros veritas dicit
Quod deus coniunxit ho-
mo non separet. Et paulus
ait. Viri diligite vros ve-
stras sicut et x̄ps ecclesiam.
Ecce discipulus vros di-
ligendam predicat cum ma-
gister dicat. Qui vros non
odit nō potest meus esse di-
scipulus. Nūquid aliud iu-

der nūciat: aliud preco clamat: Aut simul z odisse possumus z diligere? Sed si vi precepti ppēdimus: vtrūq; agere per discretionē valeamus. vt eos qui nobis carnis cognatione cōiūcti sunt z q̄ proximōs nouimus diligamus: et quo aduersarios in via dei patimur: odiēdo et fugiēdo nesciam⁹. Quali em̄ per odium diligitur qui carnaliter sapiens: duz praua nobis igerit nō auditur.

Euāgeliū scdm̄ lucā.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis venit ad me et nō odit patrem suū z matrē et vxoīem et filios z fratres z sorores. adhuc autēz animā suā nō potest me⁹ esse discipulus. Et qui non baiulat crucē suam et venit post me non potest meus esse discipulus. Quis em̄ ex vobis volens turrem edificare non prius sedens cōputat sumptus q̄ necessarij sunt. si habeat ad pficiendū ne posteaq; posuerit fundamentū z nō potuerit perficere. oēs qui vident incipiunt illudere et dicentes: q̄a hic homo cepit edificare et non potuit cōsummare? Aut

quis rex itur⁹ cōmittere bellū aduersus aliū regē. nō sedens prius cogitat si possit cū decē milib⁹ occurrere ei q̄ cū viginti milib⁹ venit ad se? Alioq̄n. adhuc illo lōge agente legationē mittēs rogat ea q̄ pacis sunt. Sic ergo oīs ex vobis q̄ non renūciauerit oībus que possidet nō potest meus esse discipulus. Amen. Te decet. **Colla.**

In natali vni⁹ martyr nō pōtiffic⁹ fiat sicut i martyre pōtiffice: nisi q̄ ad vtrasq;

I vesperas z. iij. **Lpm.**

Iustus si morte preocupatus fuerit in refrigerio erit. senect⁹ em̄ venerabilis est nō diuturna. neq; nūmero ānorū pputata. **Ad. vi. Lp.**

Beat⁹ vir qui inuētus est sine macula et qui post aurū non abiit nec sperauit in pecunie thesauris. q̄s est hic et laudabim⁹ eū: fecit enim mirabilia in vita sua. **⁹. posuisti domine. Col.**

Deus qui nos bti. **A.** martyr tui pcedis natalicio perfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. **p. Ad nonam. Capitulum.**

Beat⁹ vir qui iuenit sapiētā et qui affluit

⁹. iij

Comune

prudētia : melior ē acq̄sitiō
ei⁹ negociatiōe argētī z au-
rī. *R.* magna ē gl̄ia ei⁹. *Col. f.*

P Restā q̄s op̄s de⁹: vt
intercedente btō. *R.*
martyrē tuo: et a cūctis ad-
uersitatib⁹ liberemur ī cor-
pore z a prauis cogitationi-
bus mūdēmur ī mēte. *Per.*
Cetera oīa vt ī natali vni⁹
martyris pōtistī. C. *In na-*
tali plīmōz martyriū. C. *Se-*
biani z sebastiani Johānis
et pauli. z mauricij et socio-
rū. et ī claraualle Eutropij
zozime z bonose. Ad vtrasq̄s

S. v. laudes. z. iij. Ep̄.
Ancti p̄ fidē vicerūt
regna. operati sunt iusticiā
adepti sūt repromissioēs ī
xpo iesu dño nro. *R.* Sci tui
dñe bñdicēt te. *R.* Etiam regni
tui dicēt z potentis tuā loquent̄
z hdi. *Dionysij z socioz ei⁹.*

In u dei sunt z non tan-
get illos tormētū mortis. vt
si sunt oclis insipiētū mori.
illī aut̄ sunt ī pace. *Forūdē*
z eutropij zozime z bonose.
R. Lauerūt stolas. *hp̄. Eter-*
na xpī mūera. R. Iusti ī ppe
tūsiuēt. Et apud dñm est mer-
ces eoz. *Ad magt. ā.* Isti sūt
sci qui p testamēto dei sua cor-

pora tradiderūt. z ī sanguīe agni
lauerūt stolas suas. *Col. q̄ cō-*
pent. Inuita. Reg ē martyrū
dñz. vñte adorem⁹. *hp̄. Eter-*
na. In. i. no. ā. Sec⁹ decursus
aquaz plātuit vineā iustoz. s̄
ī lege dñi fuit volūtas eoz. *ps.*
Beat⁹ vir. ā. Predicātes p̄ce
p̄tū dñi p̄stui sunt ī mōte scō
ei⁹. *ps.* Quare fre. *ā.* Filij ho-
minū scitote qz dñs sāctos suos
mirificauit. *ps.* Cū iuoca. *ān*
letent oēs q̄ sperāt ī te dñe qm̄
tu bñdixisti iustis: scuto bonevo-
lūtat⁹ tue coronasti eos. *p̄. Aler-*
ba. ā. In vniuersa terra gloria
z honore coronasti eos. *p̄. Dñe*
dñs nr. *ā.* Scis q̄ ī terra sunt
ei⁹ mirificauit oēs volūtates me-
as iter illos. *ps.* Cōserua me.
R. Exultēt iusti ī aspectu dei. Et
delectent̄ ī leticia. *C.* *In festi-*
uitatib⁹ sebastiani z seba. iohā-
niz z pauli. comelij z cypria-
ni. L. cōnes de smōe sc̄ti au-
gustini ep̄i. Lectio. i.
P salmus qui cātatur
dño videt sc̄tis martyribus
cōuenire. Sed si mēbra xpī
sum⁹ sicut esse debemus: ad
oēs nos p̄tinere itelligam⁹
Qui semināt ī lachrimis: ī
gaudio metēt. Eūtes ibāt̄
flebat mittētes semina sua.
Venietes aut̄ veniet cū ex-

ultatione: tollētes manpu-
los suos. **R.** Absterget de oēs
lachrymās ab oculis scōrū. ⁊ iam
nō erit amplius neq; luctus neq; cla-
mor: s; nec ullus dolor. **Om̃.** prius
trāsiēt. **R.** nō esuriēt neq; sitiēt
amplius ⁊ nō cadet sup̃ illos sol

Quegylus estus. **Om̃.** **L. ii.**
Uo eūtes, et vnde ve-
niētes: Qui seminant in la-
chrimis: Que sunt semina:
Qui manipuli: Eūtes in
mortem, veniētes a morte
Eūtes nascēdo, veniētes
resurgēdo Seminātes ope-
ra bona, metētes mercedē
eternā. Semina nra sunt q̃c-
qd boni fecerim⁹, manipuli
nri qd in fine recipiem⁹. Si
ergo bona sunt semina bona
opa, quare cū lachrimis, cū
hilarē datorē diligat deus

R. Vri sc̃i gl̃iosū sanguinē fu-
derūt, p̃ dñō amauerūt xpm̃ in vi-
ta sua imitati sūt eū i morte sua
Et ideo coronas triūphales me-
ruerūt. **R.** Vn⁹ sp̃s ⁊ vna fides

Herat in eis, Et ideo. **L. iii.**
Ic primū videte fra-
tres km̃i. q̃modo marie ad
br̃os matres n̄ba ista pti-
neant. Nulli em̃ tm̃ impēde-
rūt q̃ illi q̃ seipsos ipende-
rūt, sicut dicit apls. ⁊ ipe i-
pēdar p̃ aiab⁹ vris. Impē-

derūt em̃ seipsos cōfitendo
xpm̃ ⁊ iplēdo ei⁹ adiutorio
qd dictū est. Ad mēsam ma-
gnam sedisti: scito qm̃ talia
oportet te p̃parare. **R.** Tra-
diderūt corpa sua, p̃pter deū ad
supplicia Et meruerūt habere co-
ronas p̃petuas. **R.** Immania ei
p̃fō in suis coporib⁹ pertule-
runt tormenta. **Et. L. iiii.**

Que est mensa magna
nisi vnde accipim⁹ corpus
xpi ⁊ sanguinem: Quid est.
Scito qm̃ talia oportet te p̃-
parare, nisi qd beatus iohan-
nes exposuit. Sicut xps p̃
nobis aiām suā posuit: sic ⁊
nos debem⁹ p̃ fratrib⁹ aiās
ponere: Ecce quātū impen-
derūt. S; nunqd̃ perierunt
qm̃ securitates a dñō etiā de
capillo acceperunt: Perit
man⁹ vbi nō perit pill⁹: Pe-
rit caput vbi nō perit capil-
lus: Vbi nō perit palpebra
perit ocul⁹: Hac g̃ magna
accepta securitate: impēde-
rūt seipsos. **R.** Scitui dñe mī-
rabile cōsequuti sunt iter seruiē-
tes p̃cept⁹ tuis ut inuenirent il-
le in aq̃s validis tra apparuit
arida ⁊ i mari rubro via sine ipe-
dimēto. **R.** Victricē manū tuam
laudauerūt pariter ⁊ decātauerūt
dñe nomē sc̃m̃ tuū, ut inueniret

In. II. no. An. Via iustoy recta
facta est ⁊ iter scōy pparatū est
ps. Dñi est terra. **a.** Iusti autē
in ppetuū uiuēt et apud dñz est
merces eoy. **p.** Exultate iusti
a. Iustoy aie in manu dei sunt ⁊
nō tāget illos tormentū malicie
ps. Bñdicā do. **a.** Fulgebūt
iusti sicut sol i regno prīs eoy
al. p. De⁹ nī ref. **a.** Dabo fan-
ctis meis locū notiatum i regno
prīs mei dicit dñs. **p.** Te decet
an. Sancti p fidē uicerūt regna:
opati sunt iusticiā adepti sunt p
missiones. **p.** De⁹ uenerūt. **p.**
Iustoy aie i manu dei sūt. Et nō
tāget illos tormētū malicie. **p. v.**

Operib⁹ bonis semine
mus cū tēp⁹ est. dicen-
te aplo. qui parce seminat:
parce et metet. Infatigabi-
les inquit cū tps habemus
opemur bonū ad oēs. mari-
me ad domesticos fidei. Et
iterū bonū inquit facientes
nō deficiam⁹. tēpore em̄ suo
metem⁹. Qui defecerit i se-
mine: nō gaudebit in messe.
Quare ergo i lachrymis. cū
oīa bona nostra habere de-
beant hylaritatē: Et qdem
de martyrib⁹ dici potest qā
in lachrymis seminauerunt
Fortiter em̄ certauerūt ⁊ in
magnis tribulationib⁹ fue-

runt. Nā vt eoy lachrymas
xps cōsolaretur: transtulit
eos ⁊ trāfigurauit i se ⁊ de-
xit. tristis est aīma meaysqz
ad mortē. **p.** Verbera carnis
eū nō timuerūt scī dei mouētes
p xpi noie vt heredes fierēt i do-
mo dñi. **p.** Tradidit corpa sua
ppf deū ad supplicia. **wt. l. vj.**

Auidet michi q caput
nostrū infirmiorib⁹ suis mē-
bris cōpassū est. ne de se for-
te mēbra ifirma desperaret.
si (vt est hūana fragilitas)
morte ppiquāte pturbaren-
tur ⁊ dicerēt nō se ad deum
ptinere: nā si ptinerēt. gau-
derēt. Ideo pri⁹ xps dixit.
Tristis est aīa mea vsqz ad
mortē. Pater si fieri potest
trāseat a me calix iste. Quis
hoc dicit? Que potestas?
Que ifirmitas? Audite qd
dicit. potestatē habeo po-
nēdi aīam meā ⁊ potestates
habeo iterū sumēdi eā. Ne-
mo tollet eā a me: sz ego po-
no eā ⁊ iterū sumo eam. **p.**
Nec est vera fraternitas q nūqz
potuit violari certamine: q effu-
so sanguie sequuti sunt dñm cō-
tēnentes aulā regiā puenerunt
ad regna celestia. **p.** Ecce q̄ bo-
num ⁊ q̄ iocundū habitare fra-

tres in vno Cōtēnentes. **R. vij.**

Dominus tristis erat
quā faciebat quod nō fa-
ceret nisi voluisset. Potesta-
te em fecit. nō cōditione. quia
ipse voluit. nō quia iudeus po-
tuit. Transfiguravit g in se
infirmā membra corpis sui.
Et forte de illis dictū est. q
semināt in lachrymis i gau-
dio metēt. idest de infirmiori-
bus. Nō em in lachrymis se-
minabat ille ipseus xpi ma-
gnus prece quā dicebat. Ego
em iam imolo. et tps resolu-
tōis mee istat. Bonū certa-
mē certant cursuz psumma-
ui fidē suant. De cetero su-
perest mihi corona iusticie
corona de māt pulis. **R.** pro
pter testamētū dñi et leges pat-
nas scī dei pstitit i amore frat-
nitatis. vñ fuit sp spūs i eis et
vna fides. **R.** memoria eoz non
derelinquet nōmē eoz in eter-

Sñū manet. Quia. **R. viij.**
Superest inq̄t mihi co-
rona iusticie quā reddet mi-
hi dñs i illa die iust. iudei
Quasi diceret. reddet mihi
mellez. cui mētm ipēdo se-
mentē. Hec p̄ba ḡtū intelli-
gim⁹. fies. erulātis sunt nō
plozātis. Nunqd̄ quā ista di-
cebat i lachrymis erat. Nō

ne similis erat hylari dato-
ri quē diligit de⁹. Ad infir-
mos ḡ referam⁹ hec p̄ba. vt
neqz ipi desperet q̄ in lachry-
mis seminarunt. qz et si semi-
nast i lachrymis: trāsiet do-
lor et gemit⁹. transit tristitia
cū fine et vēit leticia sine fine
R. Iusti i ppetuū viuēt et apud
dñz est merces eoz et cogitatio il-
loz apud altissimū. Ideoz acci-
piēt regnū decoris de manu dñi
R. de⁹ tēpauit illos et inuenit
eos dignos se. Ideoz. **Ad cā.**
A. Isti sūt scī q̄ p dei amore mi-
nas hoim cōtēpserūt: scī marty-
res in regno celoz erulāt cū an-
gelis: o t̄p p̄ciosa est mors scōz
qui assidue assistūt añ dñm et ab-
inuitē nō sunt separati. **R.** Scio
sus deus in scīs suis. mirabilis
in maiestate sua. **Scdm lucas**
quō legi i festi sabā. et seba.

Iacobi et pauli.
In illo tpe. Descēdēs
iesus de mōte stetit in loco
cāpestri et turba discipulo-
rū eius et multitudo copto-
sa plebis ab omni iudea et
hierusalē et maritima et tyri
et sydonis qui venerant vt
audirent eum et sanarentur
a languorib⁹ suis. Et reliq̄.
**Omelia lctōis eiusdē vene-
rabilis bede p̄bfi. R. eccl. ix.**

Electurus aplos dñs in mōtana subiit. tur-
bas vero doctur⁹: ad cāpe-
stria rediit. q̄ nō nisi in hūi-
li xp̄s turbevidere sufficiūt.
Nā hec est norma quā secu-
tus ap̄ls ait. Non potui vo-
bis loqui q̄si spūalib⁹. s; q̄si
carnalib⁹. q̄si puulis in xpo
lacvobis potū dedi nō escā.
Nōdum em̄ poterat. Sed
nec nūc qdē potestis. Ap̄li
aut̄ ipsi scdm̄ matheū quasi
p̄fectiores. z i mōte. z apto
saluatoris ore docti eē nar-
ratur. vbi si quis diligētius
vtrūq; velit euāgelistā per-
scrutari: potest itelligi cū i
mōte duodecim discipulos
elegit e plurib⁹. q̄s et ap̄los
noīauit (q̄d mathe⁹ p̄termi-
sit) tūc illū habuisse f̄monē
quē matheus interposuit. z
lucas tacuit hoc est i mōte.
ac deīde cū descēdisset i lo-
co cāpestri habuisse alterū
similē de q̄ mathe⁹ tacet. lu-
cas nō tacet z vtrūq; sermo
nē eodēmodo esse p̄clusum.

R. Sancti p̄ fidē vicerūt regna
opati sunt iusticiā adepti sunt. p̄
missiones z fortes facti sūt in bel-
lo: Oēs ei testimonio fidei. p̄ba-
ti sūt. **R.** Castra vertit exteroz
effugarūt acie gladij. Oēs. **Lx.**

Et multitudo copio-
sa plebis ab oī iudea
z hierlm̄ z maritima et tyri
z sydonis q̄ venerant vt au-
dirent eū et sanarent a lan-
guorib⁹ suis. Nā aritimā m̄
titudinē non a primo mari
galilee (neq; hoc miraculi
loco poneret) s; a mari ma-
gno reor esse cognominatā
in qua etiā tyris z sydon cō-
prehēdi poterāt. verū q̄ gē-
tiū ciuitates sunt iudeis q̄-
dez forte date. sed nō ab eis
posse eo q̄ hostes exter-
minare neqrent: cōsurte no-
minatim ponunt vt quāta sit
fama virtusq; saluatoris it̄
metur. q̄ exteras etiā ad sa-
nitatē. doctrināq; capescen-
dam ciuitates accersiat. **R.**
Corpa sc̄toz in pace sepulta sūt
z noīa eoz viuēt In ḡntide z ge-
nerationē. **R.** Sapiētia eoz nar-
rant p̄pti z laudē eoz pronūciat

Teclesia. In ge. **Lxxij.**
Ubi notandum est q̄
dñs et si veniētib⁹ ad se gēti-
lib⁹ misert⁹ sit (vnde et pue-
rū cēturionis. z cananee fi-
liā approbata petētūz fide
curauit) non tñ eozū ciuita-
tes it̄rasse reperit. ne videli-
cet occasionēz q̄rele iudeis
calūniatib⁹ suggereret sed

perfecta potius salutē gentiū
passiōis ⁊ resurrectiōis sue
tēpori reseruaret. **R.** Iustoz
sūt in manu dei sūt. Et nō tāget
illos tormētū malicie. **R.** Iusti sūt
oculis insipientiū mori illi autē

Quāto imminente tpe. gē-
tilib⁹ eū videre q̄rētib⁹ ait.
Nisi granū frumenti cadēs
in terrā mortuū fuerit ipsuz
solum manet. Si autē mortuū
fuerit: multū fructū affert.
Et oīs turba q̄rebat eū tan-
gere q̄ virt⁹ de illo eribat ⁊
sanabat oēs. Et supra lepro-
sus dñō t̄gēte mūdā ⁊ hic
oīs turba q̄ eū tangere po-
tuit: spūs illi⁹ virtute sanā
Tactus ḡ saluatoris: opus
est salutis. quē t̄gere: est fi-
deliter i eū credere. Nō q̄ t̄-
gi: est eius munere firmari.
Sed vnusquisq; in suo sensu
abūdat. **R.** Lauēst stolas suas
Et cādidās eas fecerūt i sanguie
agni. **Alla alla alla.** **R.** Iusti sūt
q̄ venerūt ex magna tribulatiōe
et lauerūt stolas suas. Et cādi.

In il. tpe. **Scōz lucā.**

Descendens iesus de
mōte stetit i loco cāpestri ⁊
turba discipuloz ei⁹ ⁊ mul-
titudine copiosa plebis ab oi-
tudea ⁊ hierlīm et maritima

et tyri ⁊ sydonis q̄ venerant
vt audirent eū ⁊ sanarent
a lāguorib⁹ suis. Et q̄ vera-
bantur a spiritib⁹ imundis:
curabant. Et oīs turba q̄re-
bat eū t̄gere: q̄ virt⁹ de il-
lo eribat ⁊ sanabat oēs. Et
ipse eleuatis oculis i discipu-
los suos dicebat. **Bti pau-**
peres: q̄ vestrū est regnum
dei Beati q̄ nūc esuritis: q̄
saturabimini. Beati q̄ nunc
fletis: q̄ ridebit⁹. Beati eri-
tis cū vos oderint hoīes et
cū separauerit vos ⁊ expro-
brauerint ⁊ eiecērint nomē
vestrū tanq̄ malū. ppter fi-
liū hoīs. Gaudete i illa die
⁊ exultate: ecce em̄ merces
vra multa est in celo. Amē.
Te decet. **In lau. ā.** Scti mar-
tyres quāta passi sūt tormēta vt
securi puenirēt ad palmā mar-
tyrij. **Ep. q̄s cōpetit. R.** Ex-
ultēt iusti In ospectu dei. **R.** Et
delectent i leticia. **In. hy. Tra-**
dunt igni. **R.** Iusti in ppetuū
vinent. Et apud dñz est merces
eoz. **Ad bñ. ā.** Fulgebūt iusti
⁊ t̄q̄s scitille i arūdine to discor-
rent. iudicabūt natiōes ⁊ regna
būt i eternū. **Ad. j. ā.** Cū palma
ad regna puenerūt scti coronas
decoris meruerūt de manu dei
Ad. iij. ā. Corpora sctōz i pace

sepulta sunt et vivet nosa eoz in eternum. **Cap. qd ppetit. v.** Exultet iusti in ppectu dei. Et deleatetur in leticia. **Ad. vi. a.** martyres dñi dño benedicite in eternū **fabiani et seba. iohis et pauli. dionysii cum sociis**

Reddet deus mer **Ep.** cedet labori sanctorum suorum et deducet illos in via mirabili. **V.** Iustorum aie in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. **Colla.**

Adesto dñe martyrum deprecatione sanctorum. et quos pati pro tuo nomine tribuisti: fac tuis fidelibus suffragari. **Per.** **Ad. ix. an** martyrum chorus laudate dominum alleluia. **Concedit fabiani et sebastia. iohannis et pauli. ac dionysii cum sociis. Ep.**

Isti tulerunt spolia impiorum et decantaverunt dñe nomen sanctum tuum. et victrice manu tuam laudaverunt pariter dñe deus noster. **V.** Gloriosus deus in sanctis suis. mirabilis in maiestate sua. **Colla.**

Quoniam opus deus ad eorum nos gaudia eterna perungere. de quibus nos pte tribuit annua solennitate gaudere. **p.** **Abanricij et sociorum. et claravalle Eutropij zozime et bonose.**

Ad. vi. a. martyres dñi dño benedicite in eternū. **Ep.** Tabunt iusti in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt. et qui abstulerunt labores eorum. **V.** Iustorum aie.

Deus qui nos **Colla.** sanctorum tuorum (mauricij sociorumque eius). **A.** pfectio nobis gloriosis circumdatur propter pietatem: da nobis eorum imitacione perficere et intercessione gaudere. **Per.** **Concedit mauricij et eutropij. Ad. ix. a.** martyrum chorus laudate dominum alleluia.

Antequam aurum in fornace probauit electos dominus quasi holocausti hostiam accepit illos. et in tempore erit respectus illorum. **V.** Chorus

Deus qui (deus). **Colla.** nos annua sanctorum tuorum (mauricij sociorumque eius) **A.** solennitate letificas. concede propicius: ut quorum gaudemus meritis accedamus christi. **Per.** **Ad. vs. a.** Si coram hominibus tormenta passi sunt spes electorum est immortalis in eternum. **an** Tamen aurum in fornace probauit electos dominus. et quasi holocausti hostiam accepit illos. **an** Istorum est et regnum celorum qui contempserunt vitam mundi et perueniunt ad patriam regni laquei stolas suas in sanguine agni

An dñia iustoz recta facta est, et
iter sc̃toꝝ p̃paratū est. **Cap. qd̃**
cõcepit. **R.** Scri tui dñe B̃ndi
cēt te. **R.** Et hanc regni tui dicēt et
potētā tuā loquent. B̃ndi. **hy.**
Eterna xpi. **R.** Iusti in ppe. **Ad**
m̃gt. a. Tradiderūt corpa sua
ad supplicia ideo coronant et ac
cipiunt palmas. **C.** **Auricij**
martyris et socioꝝ eiꝝ. et i cla
raualle eutropij et ex fmo
ne bri ioh̃anis epi. l. j.

Qui sc̃toꝝ merita reli
giosa caritate mirat. q̃cūq;
iustoz gl̃iam. frequētī lau
de colloquit: eoz mores s̃a
ctos atq; iusticiā imitetur.
Quem delectat sc̃ti ali
culus meritū: delectare de
bet par (circa cultū dei) ob
sequiū. Quare aut imitari
debz si laudat: aut laudare
nō debz si imitari detrectat.
Et q̃ aliū laudat laudabilē
se reddat. et q̃ sc̃toꝝ merita
admirat: mirabilis ip̃e vite
sanctitate reddatur. **Le. ij.**

Nam si p̃pterea iustos si
delectos diligimus. q̃ in ip̃is
iusticiam fidēq; suspicimꝫ:
possumꝫ nos q̃z esse qd̃ sūt:
si facimꝫ ip̃i qd̃ faciūt. Neq;
em̃ difficile nobis est qd̃ ab
ip̃is geritur imitari: cū sine
p̃cedenti exēplo ab ātīquīs

talia gesta p̃spicimꝫ. vt non
ip̃i alioꝝ emuli redderent:
s̃z emulade virtutis seipsos
nobis p̃berēt exēplū. vt dū
nos ex ip̃is et ex nobis ali
p̃ficiūt: sic xps in suis semp
in eccl̃ia laudetur. **Lec. iij.**

Ab origine mūdi inocens
abel occidit. enoch deo pla
cēs transfert. Iustꝫ noe iue
nitur. Abrahā fidelis p̃ba
tur. Moyses mansuetus di
gnoscat. Iesus castꝫ David
lenis. Iheras acceptꝫ Da
niel sc̃tū. Tres pueri victo
res reddunt. Ap̃li discipu
li xpi: credētū magistri ha
bentur. ex q̃bus eruditi cō
fessoꝝ fortissimi pugnant.
martyres p̃fecti triūphāt. et
xp̃iani semp exercitus dra
bolū. deo armati debellāt.

In istis semp pares **Luij.**
virtutes. dissimiles pugne.
gloriosae victorie. Unde o tu
xp̃iane delicatꝫ es miles: si
putas te sine pugna vicere.
sine certamie triumphare.
Exere vires. fortiter dimi
ca. atrociter p̃lio insta. con
certa. cōsidera pactū: cōdi
tionē attēde. militiā nosce.
pactū qd̃ spopōdisti. condi
tionē qua accessisti. militiā
cui nomen dedisti. **Lctō. v.**

Hoc est passio q̄s miraris
 cūcti pugnauerūt. Hoc cōdi-
 tione vniuersi vicerūt. Hac
 militia triū pharūt. **C**ōfide-
 ra xp̄iane p̄sente deo te cūz
 hoste pugnare. Fauet ille vt
 vicas. fauet dñs vt obtine-
 as. Cū pugnās adest. cū di-
 micas p̄sens est. **Lctō. vi**
Tantū em̄ viriū de ei⁹ p̄e-
 sētia p̄cipis: quātū inimico
 debilitatis accedit. Tu eri-
 geris i virtutē. hostis icidit
 in debilitatē. Tibi arma di-
 uinit⁹ ministrant: illi mali-
 cie tela frāgunť. Tibi p̄spe-
 ctus dei viriū adhibet i cre-
 mēta. hosti p̄sens maestas
 adimit nocēdi venena. **L. vii**
Tibi āgeli plaudūt. illi for-
 midinē adhibēt. Tibi forti-
 tudo tribuit: illi malicia i-
 firmatur. q̄b⁹ tu foueris: ille
 opprimīt. q̄bus tu eriger⁹:
 ille p̄sternit. In tua pugna
 dñs cōgreditur. domin⁹ di-
 micat. dñs p̄liatur. et victo-
 ria tibi ascribit. **Lctō. viii.**
Certamē tuū: dei certamē
 est. P̄eliū tuū/xp̄i p̄liū est.
 Quid trepidas? Quid for-
 midas q̄si de tua p̄tute de-
 nincas? P̄rende arma tua.
 p̄cede i bellū. fortiter dimi-
 ca. vt dimicātī adsit ille qui

vinci non nouit. Non nouit
 ip̄eratore p̄mereri: q̄ hostē
 a se noluerit superari. Non
 pōt regi esse acceptus: q̄ ho-
 sti fuerit lenocinatus. Nec
 em̄ hostē poterit vincere: ni-
 si q̄ atrociter voluerit dimi-
 care. Victoria militis: perē-
 ptio ē hostis. et perēptio ho-
 stis: gl̄ia est ip̄eratois. De-
 niq; i certamē xp̄iano. aut
 sup̄stes miles prostrato ho-
 ste beatus de p̄lio redit: aut
 hostē victor monēdo deu-
 cit. Feliciter ei vicit: q̄ post
 victoriā vinci nō nouit. fel-
 citer vincit: q̄ et dyabolū et
 mūdū post victoriā relinqt.
 Feliciter vincit q̄ p̄fisciscēs
 e mūdo. dyabolū quē in p̄-
 sēti deuicit: i futuro cū dño
 iudicabit. **C In festiuitate**
eiusdē sc̄ti mauricij et sociorū
necnō Eutropij. 22. Euāg.
lium sc̄m matheum.
In illo tpe. Vidēs tur-
 bas iesus ascēdit in montē.
 Et cū sedisset accesserūt ad
 eū discipuli ei⁹. Et re. **Qm̄.**
lec. eiusdē b̄ti leonis pa. l. ix.
Predicante dilectissi-
 mi dño iesu xp̄o euā-
 geliū regni. et dinerfos p̄ to-
 tā galileā curāte languores
 in oēm syriā se virtutū eius

fama diffuderat. et multe ex
vniuersa iudea turbe ad ce-
lestem medicum confluerebant. **Ex.**

Quia enim tarda est huma-
ne ignorantie fides ad crede-
da que non videt. et speranda que
nescit: oportebat diuina eru-
ditiōe firmādos corporeis
beneficijs et visibilibus mira-
culis icitari. ut cuius tam beni-
gne experiebantur potētia: non
ambigeret salutare esse do-

Qualis igitur (ctrinā. **Ex. xi.**)
doctrina sit christi sacre illius
sententie prestant. ut qui ad
eterna beatitudinem perue-
nire desiderant: gradus felicis
sime ascensionis agnoscant.
Beati pauperes spiritu quoniam

ipsorum est regnum celorum. **Ex. xii.**
Per quibus pauperibus ve-
ritas loqueretur forte esset
ambiguum: si dicens: beati
pauperes nihil adderet de
intelligenda pauperum qua-
litate et sufficere videret ad
promerendum regnum celorum ea
sola inopia quam multi sub
dura et graui necessitate pa-
tuntur. Sed cum ait beati pau-
peres spiritu: ostendit eis regnum
celorum tribuendum. quos hu-
militas commendat animorum
magis quam indigentia faculta-
tum. **Secundus mattheum.**

In illo tempore. Videns tur-
bas iesus ascendit in
montem. Et cum sedisset accesser-
unt ad eum discipuli eius. Et
aperiens os suum docebat eos
dicens. Beati pauperes spiritu
quoniam ipsorum est regnum celorum
Beati mites quoniam ipsi posside-
bunt terram. Beati qui lugent: quoniam
ipsi consolabuntur. Beati qui esu-
riunt et sitiunt iusticiam. quoniam ipsi
saturabuntur. Beati misericordes
quoniam ipsi misericordiam consequentur.
Beati mundum corde: quoniam ipsi deum vi-
debunt. Beati pacifici. quoniam filij
dei vocabuntur. Beati qui perse-
cutionem patiuntur propter iusti-
ciam. quoniam ipsorum est regnum ce-
lorum. Beati estis. cum maledixe-
rint vobis homines et persequuti
vos fuerint et dixerint omnia ma-
lum aduersum vos mentientes
propter me. Gaudete in illa
die et exultate. quoniam merces
vestra copiosa est in celis. Amen
Te decet **Oronilijz factio-
ri ei. Recno alexandri euē-
cijz theodoli. lec. ex omelia**
A beati grego. pape. **Ex. i.**
It dñs martiribus
suis. Trademi a parentibus et
fratribus et cognatis et amicis et
morte ex vobis afficiet. Unde
noce dolo mala ingerunt que
ab extraneis iferunt. Plus

O

vero i nobis ea toimēta se-
uifit: q̄ ab ill' patimur de q̄z
mētib' presumebam'. qz cū
dāno corp'is: mala nos cru-
ciant amisse caritatis. **Ec. ij.**

Hic est em' qd de iuda tra-
ditore suo p psalmistā dñs
dicit. Et qdē si iūmic' meus
maledixisset michi sustinui
sem vtqz. Et si is q̄ oderat
me sup me magna locutus
fuisse absconderē me vtqz
ab eo. Tu nō hō vnanimis
dux me' z not' me'. q̄ simul
mecum dulces capiebas ci-
bos i domo dei ābulauim'
cū p'sensu. Et rurſū hō pacē
mee in quo sperabā. z q̄ ede-
bat panes meos ampliauit
aduersū me supplātatiōem
Alc si de traditore suo aptis
vocib' dicat Trāsgressiōē
ei' tāto graui' ptuli: quāto
hāc ab eo q̄ me' eē videbat

Oēs electi. qz sū (sēsi. **l. iij.**
mi capitis mēbra sūt: caput
qz suū in passionib' sequit'.
vt ipsos aduersarios in sua
morte sentiāt: de q̄z vita p-
sumebāt. et tāto eis crescat
merces opis: q̄to eis p'ut'
lucrū p'ficit ex aliene dāno

Sz qz dura (caritat'. **l. iiii.**
fuit q̄ p'dicunt de afflictioē
mort' p'tin' p'solatio subdit

de gaudio resurrectiōis cū
dr: capill' de capite v'ro nō
pibit Scim' fies qz caro ici-
sa dolet. Capill' incisus nō
dolet. Alit' g' martirib' suis
Capill' de capite v'ro nō pe-
ribit videlz apte dicēs Tur-
rimet' ne peat qd ic'sus do-
let: qñ z ill' i vobis p're nō
pōt qd incisū nō dolet. **l. v.**

Sequit'. In patiētiā vestra
possidebit' aias v'ras Yccir
co possessio aīe in p'tute pa-
tiētiē ponit: qz radix oīz cu-
stosqz p'tutū patiētiā ē. per
patiētiā possidem' aias no-
stras. qz dū nobis ip's dñari
discim': hoc ip's icipim' pos-
sidere qd sum'. Patia nō ē
aliena mala eq'nimit' p'peti.
cōtra eū qz q̄ mala irrogat:
nullo dolore morderi. Nā q̄
sic p'rimi mala portat. vt tū
tacit' doleat: z tps dignere
tributiōis q̄rat: patiētiā nō
exhibet s'z ostēdit. Scriptū
q̄ppe ē. Caritas patiēs est.
bēigna est. patiēs nāqz est:
vt aliena mala tolleret. bēi-
gna nō est: vt ipos etiaqz q's

Hic nāqz (portat amet. **l. vi.**
p semetipaz p'itas dicit. Di-
ligite iūnicos v'ros. bñfacite
his q̄ vos odēt. orate p' p'se
quētib' z calūniatib' vobis

Vir? itaqz est corā hoībus
aduersarios tolerare. sz vir
tus corā deo: dilige. **Q**uod hoc
solū deus sacrificiū accipit
qđ añ ei? oculos i altari boni
opis flāma caritat? incēdit
Sciēdū vō ē qđ ple. **lc. viij.**
rūqz i dō patietēs videmur:
qđ retribuere mala non pos
sum? **S**z qđ iccirco malū nō
retribuit qđ neqz valet: p
culdubio vt p dīxim? paties
nō est. qđ patia nō in ostēsi
ne inqrit sz i corde. p ipatiē
tie aut viciū. ipsa p tūtū nu
trix doctrina dissipat. Scri
ptū nāqz est. doctrinaviri p
patiētiā noscīt **T**āto g qđ
min? oñdit doct?: qđto cōui
cis min? paties **N**eqz ei pōt
veraciter bona docēdo ipē
dere: si viuēdo nesciat eqni
miter aliena mala tolerare
Quāto ei culmievir **lviii.**
tus patiētie polleat rursus
salomō idicat dicēs **M**elior
est paties viro forti. z qđ dñā
tur aīo suo: expugnatoze vī
biū. **M**elior est g victoriā
bes expugnare: qđ extra sūt
qđ vicunt. **M**ai? aut est qđ p
patiētiā vicif: qđ ipē a se ani
mus supat. z semetipz sibi
metipz subiicit: qñ eū patia
i hūilitate tolerātie sternit.

Sordē dionysij z sociorū.
Euāgē. **fm matheus.**

Ail. t. **R**idens iesus
dixit. **C**onfiteor tibi p dñe
celiz tre. qđ abscondisti hec a
sapiētib? z prudētib? z reue
lasti ea puulis **E**t rel. **Qm.**

Sic. **eluf. b. aug. epi l. ix**
Anctū euangeliū cū
legeret audiui? exultasse
dñz iesū in spū z dixisse. **C**ō
fiteor tibi p dñe celiz terre
qđ abscondisti hec a sapiētib?
z prudentib?. z reuelasti ea
puulis. **I**huculqz interi pba
dñi si digne si diligent. si qđ
primū ē ple p slderem? iue
nim? p rimit? cū i scripturis
legim? p fessionē: nō sp debē
nos itelligere vocē pctōis

Maxime aut hoc dicē **lc.**
dū fuit. z hic admonēda est
caritas vīa. qđ mor vt hoc
p bū sonuit voce lectoris: se
cut? est etiā son? tūlisionis pe
ctoris vīi: audito scz qđ dñs
ait p fiteor tibi p dñe celz z

In hoc ipso qđ so (tre. **l. xi.**
nuit p fiteor tibi p dñe cell
z tre: pectora tutudistz. **T**ū
dere aut pect? qđ ē: nisi qđ
latz i pectore arguē z euidē
ti pulsu: occultuz castigare
pctm? **Q**uare hoc fecistz ni
si qđ audistis p fiteor tibi p

dn̄e celiz tre Cōfiteor audi
fr̄is: q̄ p̄fitef non attēdistis
Nūc ḡ aduertite. S; q; cō-
fiteor: r̄ps dixit. a quo longe
est oē pctm̄: nō solt̄ est pec-
catoris. sed etiā laudatoris

Confitemur em̄ siue **l. m.**
laudātes deū. siue nosmeti-
fos accusātes. P̄ia ēvtraq;
cōfessio. siue cū tu te rep̄hē-
dis qui nō es sine pctō: siue
cū illū laudas q̄ nō p̄t habe-
re pctm̄. Si aut̄ bene cogi-
tem: reprehensio tua/ laus
ip̄ius ē. Quare em̄ tā p̄fite-
ris in accusatione pcti tui:
In accusatione ip̄si tui q̄re
cōfiteris. nisi q; ex mortuo
vīuus fact̄ es: Scriptura
q̄ppe ait. A mortuo quasi q̄
nō sit: perit cōfessio. Si pe-
rit a mortuo cōfessio: q̄ con-
fitef vīuit. Et si pctm̄ cōfite-
tur vtiq; a mortuo: reuirit.

I **Secundū matheum**

A illo tpe Respōdēs
iesus dixit. Cōfiteor tibi p̄r
dn̄e celi z terre. q; abscondi-
sti hec a sapiētibus et pru-
dētibus z reuelasti ea paru-
lis. Ita p̄r qm̄ sic fuit placi-
tū ante te. P̄ia michi tradi-
ta sunt a patre meo. Et ne-
mo nouit filium nisi pater.
neq; patres q̄s nouit nisi fi-

lius. z cui voluerit filius re-
uelare. Venite ad me om̄s
q̄ laboratis z onerati estis.
z ego reficiam vos. Tollite
iugū meū sup̄ vos et dīcite
a me q; mitis sum z humilis
corde z iueniet; requiē ani-
mab; vestris. Iugū em̄ me-
um suauē est z onus meum
leue est. Amē. **In natali**

vni⁹ cōfessoris poti. ad vs.

Benedictionē **Lpm.**

Boim gētium dedit illi

dn̄s z testamētū suū confir-

mauit sup̄ caput ei⁹. **In cō-**

fessoribus duarū missarū R.

Sunt lūbi. **Sed tpe paschali.**

R. In diademate. **Et i ceteris**

cōfessorib; vnius misse. R.

Amavit eū dn̄s Et ornavit eū.

R. Stola gl̄ie iduit ei⁹. **Et tpe**

Iesu corona cellior. R. Ecce

sacerdos magnus. Qui in dieb;

suis placuit deo z iuēt⁹ est ius⁹

Ad magt. ā Similabo eū viro

sapienti q̄ edificauit domū suā

sup̄a petram. **Tpe vero pas-**

chali. ā. Bt̄is vir q̄ metuīt dn̄m

alta. in mā datts ei⁹ cupit nimis

alta. **Colla. ā p̄petit. Inuit.**

iregē cōfessorū dn̄m m̄denite ado-

rem⁹. **l. p̄. Iesu coro. In. f.**

noc. ān Beat⁹ vir q̄ in lege dn̄i

meditatur volūtas ei⁹ p̄manet

die ac nocte oīa que cūq; faciet

temp[or] prosperabuntur. **ps.** Be-
at[us] vir. **a.** Beat[us] iste sanct[us] qui
cōfusus est i[n] d[omi]no: p[re]dicauit p[re]-
ceptū d[omi]ni: cōstitut[us] est in mōte
sancto ei[us]. **ps.** Quare fr[ater]. **an.**

Inuocat[us] em[er]audiuit d[omi]n[us] san-
ctum suū d[omi]n[us] exaudiuit eū cō-
stituit eū in pace. **ps.** Lū inuo-
ca. **an.** Scuto bone volūtat[is] tue
coronasti eum d[omi]ne. **ps.** Verba

mea. **an.** D[omi]ne d[omi]n[us] n[ost]r[us] q[uod] admira-
bile est nomē tuū i[n] vniuersa ter-
ra: q[uod] gloria et honore coronasti

sanctum tuū cōstituisti eū sup[er]
opera manuu[rum] tuarū. **ps.** D[omi]ne

d[omi]n[us] n[ost]r[us]. **a.** Iust[us] d[omi]n[us] et iusticias
dilexit: equitate[m] vidit vult[us] ei[us].

ps. In d[omi]no cōfi. **a.** Iustū de-
duxit d[omi]n[us] p[er] vias rectas. **ps.** Et

ostēdit illi regnū dei. **C.** In na-
tali sancto[rum] e[pi]scopo[rum]. silue-
stri iuliani gregori[us] et remi-
gii. lec. ex ome[li]. bti gre. pa.

S. Erui[us] q[uod] geminata **lc. i.**
talenta retulit a d[omi]no

laudat[us]. atq[ue] ad eternam re-
munerationē perducit cum

ei[us] voce d[omi]nica dicitur. Euge
serue bone et fidelis quia su-

p[er] pauca fuisti fidelis su-
p[er] multa te constituaz itra

in gaudiū domini tui. Pau-
ca quippe sūt oīa bona pre-

sentis vite. quālibet multa
videantur. Sed tūc fidelis

seruus sup[er] multa cōstitut[us]
tur. q[uod] deuicta oī corruptio-
nis molestia: de et[er]nis gau-
dijs in illa celesti sede glori-

atur. **ps.** Euge serue bone et fi-
delis q[uod] sup[er] pauca fuisti fidelis

sup[er] multa te cōstituā. Inira i
gaudiū d[omi]ni tui (alla. **a.** Domie

quinq[ue] talēta tradidisti mihi. ec-
ce alia quinq[ue] superlucrat[us] suz

S. Inira. **Lectio secunda**
Erui[us] fidel[is] ad d[omi]n[us] sui

gaudiū tūc p[er]fecte itromit-
titur: q[uod] i[n] illa eterna patria

assumptus: atq[ue] angelorum
cetib[us] admixtus. sic interi[us]

gaudet de munere vt nō sit
iaz q[uod] exteri[us] doleat de cor-

ruptiōe. **ps.** Ecce sacerdos ma-
gnus q[uod] in dieb[us] suis placuit deo

Ideo iureiurādo fecit illuz d[omi]n[us]
crescere i[n] plebē suā (alla. **a.** Be-

ne dictionē oīm gētium dedit illi
d[omi]n[us] et testamētū suū cōfirmavit

S. sup[er] caput ei[us] Ideo. **Luci**
Erui[us] autē qui ope-

rari de talēto noluit ad do-
minū cu[us] verbis excusatio-

nis redit dicēs. D[omi]ne scio q[uod]
homo durus es. metis vbi

non seminasti et congregas
vbi nō sparsisti. et timēsabi[us]

et abscondi talentū tuū in ter-
ra. Ecce habes q[uod] tuuz est

ps. Iurauit d[omi]n[us] non pemitebit
O iij

eū tu es sacerdos i eternū Scdm
ordinē melchisedech (alta alta.
A Dixit dñs domio meo se de a
dextrie meis. **Se. l.iii.**
Distādū q iutilis ser-
uus dñm dñm vocat. cui tñ
ad lucrū deservire dissimu-
lat: z timuisse se dicit in lu-
crū talētū expēdē. q hoc so-
lū timē debuerat: ne hoc si-
ne lucro ad dñm reportaret
Sūt pleriqz itra sc̄tāz eccle-
siā quoz iste seru⁹ ymaginē
tenet qui melioris vite vias
aggredi metuit: z tñ facere
in sui torporis ignavia nō p-
timefcūt. Lūqz se pctōres
p̄siderāt: sc̄tītatis vias arri-
pere trepidāt: et tñ remane-
re i suis iniquitatib⁹ nō formi-
dāt. **R.** Ille sc̄tis digne i mēo-
riaz vertit hoim q ad gaudium
trāsijt āgeloz. Qz i hac pegri-
natiōe solo corpe p̄sūt: cogita-
tiōe z auditate i illa eterna pa-
tria p̄versat⁹ est. **R.** Viculis car-
nis absolut⁹ talētū sibi credituz
dño suo cū lucro reportauit Qz.
Ep̄e vero paschali. R. iiii.
Beat⁹ vir q metuit dñm alta. in
mādar⁹ ei⁹ cupit nimis Alta. alta.
alt. **R.** Potēs in terra erit semē
ei⁹ gñatio rectoz b̄fidecē. Alta
Alta. Alta. **In. ij. no. ān** dñe
iste sc̄tis h̄itabit in tabernaculo

tuo opat⁹ ē iusticiam req̄set in
mōte sc̄to tuo. **P.** Dñe q̄s ha.
ān. Dixit pet̄s a te z tribuisti ei
dñe: gl̄iaz z magnū decorē ipo-
sisti i eū: posuisti i capite ei⁹
coronā d lapide p̄cioso. **P.** Dñe
in virtute. **A.** Hic accipiet b̄ndi-
ctiōe a dño z m̄iaz a deo saluta-
ri suo. qz hec est gñatio q̄rētum
dñm. **ps.** Dñi ē tra. **A.** Letabit
iust⁹ i dño z sperabit in eo z lau-
dabunt oēs recti corde. **P.** Ex-
audi de⁹ oēs meā cū dep̄-
ā. Beat⁹ quē elegisti dñe h̄ita-
bit i atrijs tuis. **ps.** Te decet
ā. Iust⁹ vt palma florebit sicut
cedrus libani multiplicabit. **ps.**
Bonū est. **R.** Amauit eū dñs
ornauit eū. Stola gl̄ie induit eū.
Quoz petr⁹ adhuc **R.**
i infirmitate positus
spectē tenet. cū viso miracu-
lo pisciū dixit Eri a me dñe
qz homo peccator sum. Im-
mo si te peccatorē confide-
ras oportet vt a te dñm nō
repellas. Qui icctro meli-
oris habitus vias z rectio-
ris vite apprehendere arcem
nolūt. quia infirmos se esse
cōspiciunt. q̄si z pctōres se
fatenē z dñm repellūt. eūqz
quem in se sanctificare de-
buerāt fugiūt. z velut in per-
turbatione cōsiliū non ha-

benit dñi moriunt ruitam ti-
ment. **R.** Posui adiutoriu sup
potetiz z exaltavi electu de ple-
be mea manus eni mea auxilia
bitur ei. **Alia alia. V.** Inueni da-
uid fuit meū oleo scō meo vnti

Serue (eū. **q. an. R. vi.**
male z piger sciebas
q. meto vbi nō semino. z cō-
grego vbi nō spargo. **Spo-**
ruit ergo te dare pecuniam
meā nūmularijs z ego veni-
ens recepissem vtiq. qd me-
um est cum vsura. **R.** Inueni
dauid seruū meū oleo scō meo
vnti eū. **q. an. V.** ei mea auxiliabi-
tur ei. **Alia alia. V.** Nichil pro-
ficiet inimicus in eo et filius in-
q. t. nō apponet nocere ei. **q. a.**

Ex verbis suis **R. vii.**
seruus cōstringit eū
dñs dicit. meto vbi nō semi-
no. z cōgrego vbi nō sparsi.
Nisi aperte dicat. Si furta
mā sententiā et illud exq. ro
qd nō dedi: quāto mag. ad-
te exquiro qd ad erogādū
dedi. **R.** Amavit eū dñs z orna-
uit eū stola glorie induit eū. **Et**
ad portas paradisi coronauit eū
(**Alia. V.** Induit eū dñs lorica fi-
dei: ornauit eū. **Et ad. R. viii.**

Pecuniā dō dare nū-
mularijs: ē eis sciētiā
p. dicationis ipēdere: q. hāc

valeāt z dictis z opib. erer-
cere. Sed sicut nostrū perī-
culū aspicietis si dñicā pecu-
niā teneam: ita vestrū fra-
tres carissimi sollicitē pēsa-
te. q. cū vsuris a vobis ext-
gitur qd audistis. In vsura
q. ppe/pecunia etiā nō data
recipit. Cum em̄ et hoc red-
dit qd acceptū fuerat: illud
etiā sup ipēdit qd acceptū
nō est. **R.** fidelis nāq. ac pru-
dens dispēfator i magni patris-
familias domo cōstitut. erat iot
cōseruis suis in tēpore mēsurā
tritici errogaret. **R.** Pro salute
augmēto greg. sibi pmissi cura
p. uigili sollicit. erat. **Ut. R.**

pascuali. R. viii. De ore pru-
dēt. pcedit mel al. dulcedo mel-
lis est lingua ei. **Alia. Al. al. V.** Sa-
piētia req. scit in ore ei. z prudē-
tia in sermōe illi. **factus. Alia**
Al. Ad cā. a. Amavit eū dñs
z ornauit eū. stola glorie induit
eum z ad portas paradisi coro-
nanit eum. **R.** Iustus vt palma
florebit. Sicut cedr. libani mul-
tiplicabitur. **Euangelium se-**
cundū matheum quod legi-
tur in festis predictoy. san-
ctorum Siluestri/ Bullani/
Gregori/ z remigij. Recnō
Clemētis quis sit marty.

O filij.

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis para-
bolā hāc. Ihs quidā pegre
pfiscens vocauit suos su-
os et tradidit illis bona sua.
Et rel. *ome. lec. eiusdē bti*

Lectio *(greg. pa. l. ix)*
Scti euāgelij fratres
kmi sollicitē p̄siderare nos
admonet ne nos q̄ plus ce-
teris i hoc mūdo accepisse
aliqd cernimur: ad auctore
mūdi grauius inde iudice-
mur. Cū em̄ augētur dona:
ratiōes etiā crescūt donoꝝ
Tāto ergo esse hūilior atq;
ad seruiendū p̄optior: q̄sq;
debet ex munere: quanto se
obligatioꝝ esse cōspicit in
reddēda ratōe. Ecce homo
q̄ peregre pfiscit̄ suos vo-
cat eisq; ad negociū talēta
partitur. Post multū p̄o tē-
poris positur⁹ rationem re-
uertitur. bene operantes p̄
appoitato lucro remūerat.
seruū vero a bono opere tor-
pētē dānat. *Re.* magnificauit
eū in cōspectu regū Et dedit illi
coronā gl̄ie. *al.* *p.* Statuit illi te-
stamētū sempiternū et beatifica-

Quit illum. Et dedit. *Re. r.*
Ais itaq; iste hō est
qui pegre pfiscit̄ nisi redē-
pto: n̄r qui in ea carne quā

assūperat abiit i celū: Lar-
nis ei loc⁹ p̄p̄i⁹: terra est. q̄
q̄si ad pegrina ducit dum p̄
redēptōrē n̄r in celo collo-
catur. Sz hō iste pegre pfis-
ciscens seruis suis bona sua
tradidit: q; fidelib⁹ suis spi-
ritualia dona concessit. Et
vni qdē dedit quiq; talēta:
alij aut̄ duo. alij vero cōmē-
sit vnū. *Re.* Iustū deduxit dñs
p̄ vias rectas et ostēdit illi regnū
dei et dedit illi sciētiā sctōꝝ. p̄o-
nestauit illū i laborib⁹ suis. *al.*
p. magnificauit eū in p̄spectu
regū et dedit illi coronā gl̄ie. *p.*

Quinq; ei sūt cor. *Ex.*
poris sensus. videlicet
visus. audit⁹. gust⁹. odorat⁹
et tact⁹. Quiq; ergo talētis
donū qnq; sensuū id est exte-
riorum scientia exprimitur.
Duob⁹ vero: itellect⁹ et ope-
ratio designat. Vni⁹ aut̄ ta-
lenti noīe: itellect⁹ tātūmo-
do designat. *Re.* Beat⁹ vir qui
inert⁹ est sine macula q̄ post aux-
nō abiit nec spauit in thesauris
pecunie. Ideo stabilita sūt bōa
illi⁹ in dño. *al.* *p.* potuit ei trās-
gredi nō est trāsgressus: et face-
re mala et nō fecit. Ideo. *Re. r.*

Is qui qnq; talēta ac-
ceperat alia qnq; lu-
cratus est. q; sunt nōnulli q̄

et si eterna ac mystica pene-
trare nesciunt. pro intētoe tñ
superne patrie docēt recta
q̄s possunt de ipsis extēio-
ribus q̄ acceperūt. Dūq̄ se
a carnis petulantia. a terre-
narū rex ābitu atq̄ a vīsi-
bi liū voluptate custodiūt: ab
his etiam alios admonēdo
cōpescūt. Et sunt nōnulli q̄
q̄si duob⁹ talētis ditati itel-
lectum atq̄ opationē perci-
piūt. subtilia de iternis itel-
ligūt. mira de extēioribus
operant. Cūq̄ et itelligēdo
et operādo alijs p̄dicant: q̄m
duplicatum de negocio lu-
crū reportāt. **R.** Sit lābi vři
p̄incti et lucerne ardētes ī mani-
bus vři. Et vos similes hoībus
expectātib⁹ dñm suū qñ reuerta-
tur a nuptijs. **R.** Vigilate ergo
q̄ nescit q̄ hora dñs vester vētu-
rus sit. **Et p̄ pasch. R. xij.**
In diademate capitis aaron la-
pides p̄ciosi fulgebāt. dñ p̄fice
retur op⁹ dei. **Alla. alt. alt. R.** Co-
rona aurea sup̄ caput ei⁹ exōsa
significat. dñ p̄f. **Gla. Alla.**
Euangelij scđm matheū.
In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis para-
bolā hāc. Homo q̄daz pere-
gre p̄fiscēs vocauit filios
suos et tradidit illis bona

sua. Et vni dedit q̄nq̄ talē-
ta. alij autē duo. alij vñ
vñcuiq̄ scđm p̄p̄iā virtu-
tē et p̄fect⁹ est statim. Abist
autē qui quīq̄ talēta accepe-
rat et opatus est ī eis lucra-
tus est alia quīq̄. Similiter q̄
duo acceperat lucratus est
alia duo. Qui autē vñ acce-
perat abiēs fodit in terrā et
abscondit pecuniam dñi sui.
Post multū vero t̄pis venit
dñs seruorū illoꝝ et posuit
rationē cū eis. Et accedēs
q̄ quīq̄ talēta acceperat ob-
tulit alia q̄nq̄ talēta dicēs.
Dñe q̄nq̄ talēta tradidisti
michi. ecce alia q̄nq̄ sup̄lu-
crat⁹ sum. Alit illi dñs eius.
Euge fue bone et fidelis q̄
super pauca fuisti fidelis su-
pra multa te cōstituā intra
in gaudiū dñi tui. Accessit
autē et q̄ duo talenta accepe-
rat et ait. Dñe duo talēta mi-
chi tradidisti ecce alia duo
lucrat⁹ suz. Alit illi dñs. Eu-
ge serue bone et fidelis q̄ su-
per pauca fuisti fidelis su-
pra multa te cōstituā intra
in gaudiū dñi tui. Amē Te de-
cet. **In lau. añ.** Ecce sacerdos
magn⁹ qui ī dieb⁹ suis placuit
deo et immē est iust⁹. **Cp.** Bñ-
dictionē. **R.** Iustus duxit dñs

per vias rectas. **Et** ostendit illi regnū dei per **h**yp. **De xpe.** **E**cce sacerdos magnus. Qui i diebus suis placuit deo et inuē⁹ est iust⁹. **Ad bñ. ā.** Euge fue boner fidelis qz sup pauca fuisti fidelis supra multa te pstitua dicit dñs. **Epe** **ho pascha. ān.** Qui manet in me et ego in eo hic fert fructū multū al. **Col. q co**
petit. Ad. i. ā. Euge fue bñe i modico fidelis itra i gaudiū dñi tui. **Ad. iij. ā.** Fidelis seru⁹ et prudēs quē pstituit dñs fr fami⁹ lā suā. **Ep.** **B**ndictionē. **Justū** deduxit. **Col. q ppetit.** **Ad. vj. ā.** Beat⁹ ille seru⁹ cū uenerit dñs ei⁹ et pulsauerit ianuā et inuenerit eū uigilātē. **Guiller**
mi/ iuliani/ ambrosij/ petri/
remigij/ malachie/ edmūdi
Eligij/ nicolai. **Ep.**
Ecce sacerdos magnus qui i dieb⁹ suis placuit deo et inuentus est iust⁹. et in tpe tractū die fact⁹ est recōcilia⁹ tio. **Amanit** eū dñs. **Colla**
Eaudi dñe q̄s preces n̄as: et infuētiēte brō **n̄as.** p̄fessore tuo atqz p̄tifice supplicatiōes n̄as placat⁹ itēde per. **Ad. ix. ā.** Ecce he israelita i q̄ dol⁹ nō est. **Supra**
Magnit⁹ (dictor. cpz) **f**icauit eū dñs in con

spectu regū et dedit illi coronā glie. **Just⁹** ut pal. **Coll.**
Beat⁹. **n̄.** p̄fessoris tui atqz p̄tificis q̄s dñe itēssiōe placat⁹: et uenitā nobis tribue. et remedia sempiterna pcede. **p.** **Sctōz**
gregorij augustini/ martini
siluestri. Ad. vj. ā. Beat⁹ ille seru⁹ cū uenerit dñs ei⁹. et pulsauerit ianuā. et inuenerit eū uigilā⁹
Dñs ē iuent⁹. (iē **Ep.** **similis** illi q̄ cōseruaret legē excelsi. ideo iure iurādo fecit illū dñs crescere i plebē suā. **p.** **Amanit** eū dñs
Adesto dñe p̄ci. **Col.**
Abus n̄ris q̄s i scti. **n̄.** cōfessoris tui atqz p̄tificis solēnitare cōferim⁹. ut q̄ n̄re iusticie fiducia nō habem⁹. ei⁹ qui tibi placuit meritis adiuuemur. **p.** **Exordē. Ad**
ix. ā. Ecce uere israelita i q̄ dol⁹
Cognouit (nō est. **cpz** **eū** dñs i bñdictiōib⁹ suis. p̄seruauit illi miaz suā et inuenit ḡfay corā oculis dñi
Dñs. **Just⁹** ut pal. **Colla.**
Eus q̄ bñm. **n̄.** p̄tifice sctōz t̄noz meriti⁹ coequasti: pcede p̄ptici⁹: ut qui cōmemorationis eius festa pcolim⁹. vite q̄q̄ imitemur exēpla. per. **Ad. vespas. ā.**

Cognouit eū dñs in bñdictione =
bus suis. z iuenit graz corā ocu-
lis dñi. **An.** Iustū de dicit dñs p-
vias rectas z ostēdit illi regnūz
dei. z dedit illi sciētā scōp. ho-
nestauit illū i laborib⁹ z ppleuit
labores illi. **ā.** Iust⁹ cor suū tra-
det ad vigilā dñi diluculo ad dñz
qui fecit illū z i pspēctū altissimi
deprecabit. **ā.** Serue bone z fide-
lis. qz sup pauca fuisti fidelis su-
pra mltā re pstitūā intra in gau-
diū dñi dei tui. **Ps.** Benedi-
ctionē. **Be.** Amavit eū. **hy.** Je-
su corona cellior. **ā.** Ecce sa-
cerdos. **Ad mgt. ā.** Iste scōp
digne in memoriā vertit hoīz. q
ad gaudiū trāsijt angeloz. qz i
hac pegrinatiōe solo corpore cō-
stitutus. cogitatiōe z quiditate
in illa eterna patria puerat⁹ est
In tpe pō pascali. ā. Bñs
vtr q metuit dñz alta i mādatis
ei⁹ cupit nimis alt. **Coll. q cō-**
peti. **C**re lcoēs ex ome. **scō**
greg. pa. Bñi sūt fui illi.
q legunt in fest⁹ scōp pōti-
ficiū guillermi/edmundi/eli-
gis/malachie/ z nicolai. q
repiēs isra in cōiūni⁹ pfeffo-
ris nō pōtiff. **C**uāge. fm
lucā qd legi in fest⁹ eorū dē
In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Sint
lūbi vestri pōicti. z lucerne

ardētes. Et reliq. **Smella**
lec. eiusd bti grego. pa. l. ir.
Sancti euāgelij ftes
hñt aperta est nobis
lectio recitata. S; ne aliq-
bus ipa eius planicies alta
fortasse videat: eā sub breui-
tate trāscurrim⁹ q̄tinus ei⁹
expositio ita nesciētib⁹ fiat
cognita: vt tñ scīentib⁹ non
sit onerosa. Quia vir⁹ luxu-
ria in lumbis sit feminis in
vmbilico: testatur dñs q de
diabolo ad beatū iob loqui-
tur dicēs. Vtr⁹ ei⁹ in lūbis
ei⁹. z fortitudo illi⁹ in vmbi-
lico vētris ei⁹. A pncipali
igit seru. lūborū nōle luxu-
ria designat cum dñs dicit
Sint lumbi vtri pōicti. Lū-
bos ei⁹ pōigim⁹ cū carnis lu-
xuriā pōtiffetiā coartam⁹.
Sed qz min⁹ est mala **L. r.**
nō agere nisi etiā quisqz stu-
deat z bonis opib⁹ insuda-
re p̄tin⁹ addit. z lucerne ar-
dentes. Lucernas q̄ppe ar-
dētes i manib⁹ tenem⁹ cū p
bona opa primis nris lucē
exēpla monstrem⁹. De q̄b⁹
pfecto opib⁹ dñs dicit Lu-
ceat lux vestra corā homini-
bus vt videāt opera vestra
bona z glorificent patrē ve-
strum qui in celis est. **L. r.**

Duo aut sunt q̄ iubetur. et
lumbos restringere ⁊ lucer
nas tenere. vt ⁊ mūdicia sit
castitatis i corpore. et lumē
veritatis i opatione. Redē
ptori etem nō vnū sine alte
ro placere neq̄q̄ pōt: si aut
is q̄ bona agit adhuc luxu
rie inq̄namēta non deserit.
aut is q̄ castitate preminet.
necdum se p bona opa exer
cet. Nec castitas ē magna
est sine bono ope. nec opus
bonū ē aliqd sine castitate
Si vtrūq̄ agit: re **Exij.**
stat vt q̄squis ille est: spe ad
supernā patriā tendat. ⁊ ne
quaq̄ se a vicijs p mūdi hu
ius honestate p̄tineat. Qui
⁊ si quedā bona aliq̄n p ho
nestate schoat: in ei⁹ tñ intē
tīōe nō debet pmanere: nec
per bona opa p̄sentis mūdi
gl̄iam q̄rere. sed totā spē in
redēptoris sui aduētū cōsti
tuat. **Euāgelij scdm lucas.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Sint
lūbi v̄ri p̄cincti ⁊ lucerne ar
dētes. Et vos similes hoib⁹
expectatib⁹ dñm suū qñ re
uertat a nuptijs. vt cū vene
rit ⁊ pulsauerit p̄festim ape
riāt ei. B̄ti serui illi q̄s cum
venerit dñs iuenerit vigilā

tes. Amen dico vobis q̄ p̄
cinget se ⁊ faciet illos disci
bere ⁊ trāsiens mīstrabit il
lis. Et si venerit in sc̄davi
lia. ⁊ si in tertia vigilia vene
rit ⁊ ita iuenerit: b̄ti sunt ser
ui illi. Hoc aut scitote qm̄ si
sciret paterfamilias q̄ hora
fur veniret. vigilaret vtiq̄z
nō sineret pfodi domū suā.
Et vos estote parati q: qua
hora nō putatis filius hoīs
veniet. Am. Te decet. **Itē**

**lcōnes ex omelia sc̄ti fulgē
tij epi. q̄ legunt in festis san
ctorū pōntificū ambrosij/ au
gustini/ et petri. 2. ij.**

Magnū bonū est f̄res
carissimi ⁊ valde cōgruum:
valdeq̄ cōmodū ⁊ maxime
xp̄ianis oib⁹ appetendū: vt
vnusq̄sq̄ deficere non dele
ctet in peius: s; oēs pficere
studeamus in melius. **2. ij.**

Arbores em̄ sum⁹ fratres
kñi in agro dñico cōstituti
de⁹ aut n̄ est agricola. Ille
nos cōpluit: ille colit. Ip̄le
secūditatē donat: ip̄e fructi
ficādū grām submīstrat. **1. iij.**

Pluuia dei est sermo sc̄cte
p̄dicatiōis. Cultura dei est
infusio gr̄e spiritalis. Deus
igitur p̄cepto nos cōpluit:
adiutorio colit. **Lectio. iij.**

Dū cōpleuit aufert a nobis
ignorantie siccitatē: dū colit
bñ viuēdi pdonatybertatē

Dū cōpleuit terrā nrī **P. v.**
cordis irrigat: dū vero colit
de ipsa fra spinas ⁊ tribulos
mundane cupiditatis extir

Debem⁹ igit fe- (pat. **P. vi.**)
cundari celestib⁹ pluuijs:
debemus itaq; cōgrua fru-

ctificatiōe manib⁹ superni
respondere cultoris **Ec. vii.**
Et si nō possunt oēs arbo-

res eq̄les fruct⁹ afferre: nul-
la tamē debet i agro dñico
sterilis permanere. **Ec. viii.**

Multū metuēda nobis est
fres illa sentētia cōminātis
qua dī. **D**īs arbor q̄ non fa-
cit fructū bonū: excidetur ⁊
in ignē mittet. **D**ō si sterili-
tas i ignē mittit: rapacitas
q̄d meret: **A**ut q̄d recipiet
qui alienū tulerit: si sempar-
deat q̄ de suo non dederit:
Et si iudiciū sine mīa erit il-
li qui non fecit mīam: q̄le iu-
diciūz erit illi q̄ fecerit ⁊ ra-
pinam? **Scdm matheum.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. **A**gita-
te q: nescit: qua hora dñs
vī vērur⁹ sit **Et rel. Om. Ec.**

Dieus. **b. fulgē. epi. P. ix.**
Dominicus fmo quē

debem⁹ oēs nō solū studio
seueriētā sapiēter audire:
cui nos oportet hūlliter ac
delectabiliter obedire: mo-
derationis sue tenēs vbiq;
tēperie: vt nec ouib⁹ desint
pabula nec pastorib⁹ alimē-
ta. q̄dā specialiter solis p̄ci-
pit nobis: q̄dā vero genera-
liter et nobis et vobis **Ec. x.**

Nobis nāq; idest suis su-
is q̄s p̄ ille familias rerum
oīz dñs ad hoc i sua magna
domo p̄stituit: vt pplō eius
h̄bū grē ministrem⁹: specia-
liter iniūgit sc̄tē p̄dicatiōis
officiū. **B**ñaliter vero ⁊ no-
bis ⁊ vobis salutaris idicif
obediētia mandator. **Ec. xi.**

In dñi em̄ mādatis tanq;
ditissimis ferculis: sic cele-
stiū deliciarū copia spirita-
lis exuberat: vt i verbo dei
abūdet q̄d p̄fect⁹ comedat
abūdet etiā q̄d puul⁹ sugat

Ibi em̄ est simul ⁊ la- **Ec. xij.**
cteus pot⁹. quo tenera fide-
liū nutria infātia. ⁊ solid⁹
cibus q̄ robusta p̄fectoz iu-
uētus spiritalia sc̄tē h̄tutis
accipiat icremēta. **I**bi proz
sus ad salutē cōsulit vniuer-
sis q̄s dñs saluare dignat.
Ibi est q̄d oī etati p̄gruat:
ibi q̄d oī p̄fessionī pueniat.

Ibi audim⁹ pcepta q facia
mus: ibi cogscim⁹ premia q
sperem⁹. Ibi ē iussio q nos
p lram doceat z instruat ad
sciētiā: ibi pmissio q p gfas
trahat et pducatur ad gloriā.
Sequentia sci euāg. f. math.

In il. t. Dixit ie. di. su.
Vigilate q: nescit⁹ q
hora dñs v⁹ v⁹etur⁹ sit. Ill⁹
aut scitote qm si sciret pfa
miliis qua hora fur v⁹etur⁹
eēt: vigilaret vtiq⁹ z nō sine
ret pfodi domū suā. Ideo z
vos estote pati: q: q nescit⁹
hora fili⁹ hoīs venturus est.
Quis putas ē fidelis seru⁹
z prudēs quē pstituit dñs s⁹
familiā suā vt det ill⁹ cibū in
tpe: Btūs ille fu⁹ quē cū ve
nerit dñs ei⁹ iuenerit sic fa
ciētē Amē dico vob⁹ qm s⁹
oia bona sua pstituet eum.

*In natali. i. p. nō pō.
Ad vtrasq⁹ v. lau. z. iij. cp.*

Dilect⁹ a deo z hoīb⁹
cūt⁹ mēoria i bñdicti
one ē. similē illū fecit i glia
sctōz. *R.* Amavit eū dñs. Et
ornauit eū. *R.* Stola glie iduit
eū. *R.* *In fes. hō sci rober
ti qm ē duap⁹ missaz. R.* Iste
scūs digne. *hy.* Jesu coro. cel.
R. Iust⁹ ger. *Ad mgt. a. Iste*
cogit iusticiā z vidit mirabilia

magna z exorauit altissimū z in
nē⁹ ē i nūero scōz. *Ipe vero
pasc. Ad vtrasq⁹ v. a. Btūs*
vir q metuit dñz alla. i. mādatis
ei⁹ cupit nimis alk. *col.*

Deus q nos bti. *R.* cō
fessoris tui ānua solēntate
letificas. pcede. ppicius: vt
cui⁹ natalicia colim⁹ p eius
ad te exēpla gradiamur. *p.*

*In festo vero sci roberti
col. Intercessio. Inuit. de
gē cōfessor dñz deite adorem⁹*

*hy. Jesu coro. cel. Intro
g. nōc. ān. ps. z. h. sicut i cōi
vni⁹ p fesso. pōti. Lect. ex
omef. bti grego. pa. q legū⁹
in natali oīs p fessor nō pō
tifi. videlicet āthoni⁹ thome
d aqno. roberti. yuonis dñi
ci. ludouici hierony. z frāci
sci z sili⁹ i natali aliq⁹ pōti*

Beti vt pnotatū est. *R.*
cū venerit dñs iuenerit vigi
lantes. Vigilat qui ad aspe
ctū veri luminis mētis ocu
los aptos tenet. Vigilat q
seruat opādo qd credit. Vi
gilat q ase torpor⁹ z negligē
tie tenebras repellit. Hinc
etern⁹ paul⁹ dicit. Vigilate
iusti z nolite peccare. Hinc
rursus ait. Ihora ē iā nos de
sōno surgere. *R.* Exue serue

bone & fidelis q: sup pauca fuisti
fidelis supra multa te cōstitus
Intra i gaudiū dñi tui (alla. **R.**
Dñe qñq: talēta tradidisti mihi
ecce alia qñq: sup lucratissū. In

Adiēt ad iu (tra. **Li.**
iudiciū dñs qd vigilā
tib⁹ seruīs exhibeat audia
mus. Amē dico vob⁹ q pēi
get se & faciet illos discubē
& trāsire mīstrabit ill. Pie
ciget se i dēst ad retributio
nem pparat. Faciet illos di
scubere: idēst i eterna qēte
refoueri. Discumbere qppe
nrm: i regno qescere ē. An
de rursum dñs ait. Veniētz
recubēt cū abrahā ysaac et
iacob. **R.** Just⁹ germinabit si
cut lilū: & florebit i etnū añ dñz
(alla. **R.** glārat⁹ i domo dñi in
atrijs dom⁹ dei nrī. Et. **R. iiii.**

Aliēs aut dñs mī
strat q: lucis sue illu
stratiōe nos satiāt. Trāsire
no dictū ē cū de iudicio ad
regnū redit. Vel certe dñs
nobis post iudiciū trāsīt.
q: ab hūanitat⁹ forma i diui
nitat⁹ sue cōtēplationē nos
eueat Et trāsire ei⁹ est i cla
ritat⁹ sue speculationē nos
ducere. cū eū quē i hūanita
te i iudicio cernim⁹ etiā i di
uinitate post iudiciū videbi

mus. **R.** Iste cognouit iusticiā
& vidit mirabilia magna & exora
uit altissimū Et tuent⁹ ē i nūero
scōp. (alla. **R.** Iste ē q pēpitiui
tā mūdī & pūcti ad celestia reg⁹.

Adiudiciū (Et. **Li. i.**
veniens dñs i forma
sui oib⁹ apparet: q: scriptū
est. videbūt i quē trāsire est
S: reprobi i supplicii cor
ruunt. iusti ad claritatē sue
glāz ptabūt sicut scriptū
est. Tollat ipius ne videat
glāz dei S: qd si fui i pīa
vigilia negligētes existūt?
Pīa qppe vigilia pīmeue
etatz custodia ē S: neq: sic
desperādū est & a bono ope
cessādū. Nā lōganimitatis
sue patientiā insinuās dñs:
subdit Et si uenerit i scōpavi
gilia. & si in etia vigiliayene
rit & ita luenerit bti sūt fui
illi. **R.** Hic ē vir q nō ē derelict⁹
a deo i die certamīs sui & ipe cō
culcauit caput spēt⁹ antiq mō
coronat⁹ ē q: fidelit⁹ vici i mādā
tis dñi. **R.** Quis ē hic & laudabi
m⁹ eū fecit ei mirabilia lyita sua
mo. **Lpe pasch. R. iiii.** Bea
tus vir q metuīt dñz alla i mādā
tis ei⁹ cupit nimis. Alla al. al.
R. Potēsi fra erit semē ei⁹ gha
sto rectorū bñdicet. Alla. Gloria
patri. Alla. **In. ii. noct. R. v.**

Prima vigilia prime-
uum tps ē idest pue-
ricia. Scda adolescētia vel
iuuētus q̄ auctoritate sacri
eloqui vnū sūt dicētis. Le-
tare iuuenis i adolescētia
tua. Tertia aut senect acci-
pitur. Qui ergo vigilare in
prima vigilia noluit: custo-
diat vel scdam. vt q̄ cōuerti
a prauitatibus suis in pueri-
cia neglexit: ad vias vite sal-
tē in tpe iuuetutis euigilet
Et q̄ vigilare i scda vigilia
noluit: etie vigilie remedia
nō amittat vt z q̄ in iuuetu-
te ad vias vite non vigilat:
saltē in senectute resipiscat.

Amauit eū dñs z ornauit eū
stola glie iduit eū Et ad portas
paradisī coronauit eū (alla. **R.**
Induit eū dñs lorica fidei z or-
nauit eū. Et ad por. **R. vi.**

Pensate fratres hñi
q̄ conclusit dei pietas duri-
ciā nrām. Nō est iā quid ho-
mo excusatiois iueniat. Deo
despicit z expectat. Cōtēni
se videt z reuocat. Iniuriā
de cōtēptu suo suscipit z tñ
qñq̄ reuertētib⁹ etiā p̄mīa
p̄mittit. Nemo hāc ei⁹ lōga
nimitatē negligat. q̄ tanto
districiore iusticiā in iudi-
cio eriget quāto lōgiorē pa-

tientiā ante iudiciū p̄roga-
uit. **R.** magnificauit eū i p̄se-
ctu regū Et dedit illi coronā glo-
rie (all. **R.** Statuit illi testamen-
tū sēp̄ternū z brificauit illū. **R.**

Hinc etem paul⁹ **R. vi.**
dicit. Ignoras quo-
niā benignitas dei ad penitē-
tiā te adducit? Scdm autē
duriciā tuā z cor ipenitens
thesaurizas tibi iram i de-
ire z reuelationis iusti iudi-
cij dei. Hinc psalmista ait.
De⁹ iudex iustus fortis z lō-
ganimis. Dicitur⁹ q̄ppe lon-
ganimē p̄misit iustū. vt quē
vides pctā deliquētūz diu
patiēter ferre: scias hūc eti-
am qñq̄ districte iudicare.
Hinc p̄ quēdā sapientē dī.
Altissim⁹ est em̄ patiēs red-
ditor. Patiēs em̄ redditō-
rī. q̄ pctā hoīm z patitur
reddīt. Nā q̄s diu vt cōuer-
tant tolerat: nō puerlos du-
rius dānat. **R.** Desi deriū ale-
ei⁹ tribuisti ei dñe Et volūtatē la-
biorū ei⁹ nō fraudasti eū (all. **R.**
R. Posuisti i capite ei⁹ coronā dī
lapide p̄cioso. Et volūta. **R. viii.**

Anse desidiā: etiā exte-
riora dāna p̄ similitudinem
ad mediū deducunt. vt per
hec anim⁹ ad suā custodias

suscitetur. Nā dicit hoc aut
scitote: q: si sciret passam:
lias q̄ hora fur veniret vi
gilaret vtq: z nō sineret p
fodi domū suā. Ex q̄ p̄mis
sa similitudine etiam exhorta
tio subinfert cū dicitur. Et
vos estote parati q: q̄ hora
nō putat̄ fili? hois veniet.
R. Iste sc̄tus digne in mēoriā
vertit̄ hoim q̄ ad gaudiū trāsiit
āgeloz. Or in hac pegrinatōe
solo corpore p̄sistit? cogitatioe
z auditate i illa etna patria cō
uersat? ē (alka alkā. **R.** Vinculis
carnis absolut? talentū sibi cre
ditū dño suo cū lucro reportas
uit. Or. **De paschali. viij.**
R. De ore prudēt̄ pcedit mel
alkā, dulcedo mellis ē ligua ei?
alkā, fauus distillās labia ei?
Alkā alkā alkā. **R.** Sapiētia req̄
escit fore ei? Et prudētia i ser
mone illi? fau? Glā. **Alk.** **Ad
can. an.** Amavit eū dñs z orna
uit eū, stola gl̄ie iduit eum z ad
portas paradisi coronauit eū. **R.**
Iust? pal. **Enāge. qd̄ legis
in festis sanctorz confessorū
nō pōtificū. anthoni? / tho
me de aquino / roberti / yuo
nis / bñici / bernardi / ludoui
ci / hieron? / frācis?.** **Recnō
in vtroq: festo sancti pauli
apostoli. Secūdū matthei**

In illo tpe. Dixit sy
mon petr? ad iesum.
Ecce nos reliquim? oīar se
quuti sumus te. Quid ergo
erit nobis? Et reliq. **Amē.
lect. eiusdē bñi hiero. p̄bst.**
O Randis fiducia. **Lir**
petrus piscator erat
dñes nō fuerat, cibos ma
nu z arte q̄rebat z tñ loquit
tur p̄sēdēt̄ reliquim? oīa.
R. Iustū deduxit dñs p̄vias
rectas z ostēdit illi regnū dei z
dedit illi sciētiā sc̄rōrū. p̄onestā
uit illū in laborib? suis alkā. **R.**
magnificauit eū in cōspectu re
gum z dedit illi coronam gl̄ie.
O p̄onestauit. **Lectio. x.**
p̄nia em̄ relinquit q̄
voluntatem habendi dese
rit. Et q: nō sufficit tātū re
linquere: iūgit quod perfe
ctū est: z sequuti sum? te se
cim? qd̄ iussisti. Quid igit
dabis nobis p̄mis? **R.** Bea
tus vir q̄ inuētus est sine macu
la et qui post aurū nō abiit nec
spauit i thesaur? pecunie Ideo
stabilita sūt bona illius in dño.
(alkā. **R.** Adtuit ei trāsgredi et
nō ē trāsgressus z facere mala z
nō fecit. Ideo sta. **L. xi.**
Iesus autem dixit il
lis. Amē dico vobis q: vos
qui sequuti estis me: in rege

neratione cū sederit filius
hoīs in sede maiestatis sue
sedebitis et vos super sedes
duodeci iudicātes duode-
cim tribus israel. Nō dixit q̄
reliq̄stis oīa. Hoc enim et sō
crates fecit philosophus et
multi alij q̄ diuitias p̄cēse
rūt: sed qui sequuti estis me
qđ p̄prie apostolorū est atq̄
credentiū. **R.** Stola iocūda
tis idut es dñs. Et coronā pul-
cherrimis posuit sup caput ei
(alleluya. **R.** Cibauit illū domi-
nus pane vite et intellectu et aqua
sapientie salutaris potabit illū
Et coronam pul. **Lectio. xii.**

In regeneratiōe cum
sederit fili⁹ hoīs in se-
de maiestatis sue: qñ et mor-
tut de corruptiōe resurgēt
in corrupti: sedebit et vos ī
solis iudicantiū cōdenates
duodeci tribus israel: qz vobis
credētibus ille credere no-
lueſt. **R.** In medio ecclie ape-
ruit os eius et impleuit eū do-
minus spiritu sapientie et intelle-
ctus (alleluya. **R.** misit domin⁹
manū suam et tetigit os eius.
Et imple. **Scdm matheum.**

In il. tpe. Dixit symō
petr⁹ ad iesum. Ecce
nos reliquimus oīa et sequuti
sum⁹ te. Quid ergo erit no-

bis? Iesus autē dixit illis
Amē dico vobis q̄ vos qui
sequuti estis me: ī regenera-
tiōe cū sederit fili⁹ hoīs ī se-
de maiestatis sue sedebitis
et vos sup sedes duodeci iu-
dicantes duodeci tribus israel
Et oīs q̄ reliquerit domum
vel fratres aut sorores: aut
patrē: aut matrē: aut vxoīē:
aut filios: aut agros p̄pter
nomen meū: cētuplum acci-
piet et vitā eternam posside-
bit. Amen. Te decet. **Lolla**
Deus q̄ nos. **In lau. ā.** Col-
laudabūt multi sapientiā ei⁹ et
ysus in sc̄m nō delebitur. **Lb.**
Dilect⁹ a dō. **R.** Iustū dedū-
xit. **h̄p.** Terpe. **R.** Iust⁹ ger-
Ad bñ. ān. Euge serue bone
fidelis qz sup pauca fuisti fide-
lis sup̄a multa te p̄stitus dicit
dñs. **Col. De⁹ q̄ nos. Ad. i.**
ā Euge serue bone ī modico fi-
delis itra ī gaudiū dñi tui. **Ad**
iii. ā fidelis seru⁹ et prudens
quē p̄stituit dñs sup familiā suā
Lb. Dilect⁹. **R.** Iustū dedū-
Coll. De⁹ q̄ nos. Ad. vi. ā.
Bñs ille seru⁹ cū venerit dñs
ei⁹ et pulsauerit ianuā et inuen-
rit eū vigilantē. **Lm.**

In fide et lenitate ip̄s
sanctū fecit illū dñs et osten-
dit illi gloriā suā et dedit

illi cor ad precepta et legem vite et discipline. **R.** Amavit eum dominus et ornavit. **Collecta** **E**ati. **A.** pfefforis tui domine precibus adiuuemur: ut quod possibilitas nostra non obtinet: ei nobis intercessionem donec. **Per.** **Ad. ix**

An. Ecce vere israelita in quo

Adolus non est. **Caplm.** Custodiuit eum dominus et ab inimicis et a seductionibus tutavit illum et certamen forte dedit illi: ut vinceret: et sciret quoniam omnium potentior est sapientia.

A. Justus ut pal. **Colla** Desto domine supplicationibus nostris: et sperantes in tua misericordia intercedere beatus **A.** confessor tuo celesti prege benignus auxilio. **Per.** **Ad**

ps. a. Cognovit eum dominus in benedictionibus suis et invenit gratias coram oculis domini. **An.** Iustum deduxit dominus per vias rectas et ostendit illi regnum dei: et dedit illi scientiam sanctorum: honestavit illum in laboribus: et complent labores illi. **A.** Justus cor suum tradet ad vigilandum: ut in oculis ad dominum qui fecit illum: et in conspectu altissimi deprecabitur. **An.** Serve bone et fidelis: quia super pauca fuit fidelis: super multa te constitui in intro in gaudium domini tui. **Cap.**

Dilectus a deo. **R.** Amavit eum dominus. **hy.** Jesu corona celsi. **R.** Justus sermabit. **Ad mge.** **An.** Ille sanctus digne in memoriam vertitur homini qui ad gaudium transiit angelorum: quia in hac pergrinatione solo corpore constitutus cogitatione et veritate in illa eterna patria perversatus est. **Coll.**

Deus qui nos. **C.** Comune sanctarum virginum. In natali sanctarum agnetis katherine et lucie. **Ad vtrasque vespe**

Quas laud. et. iii. **Cpm.** Ut gloriatur in domino non gloriatur: non enim qui seipsum commendat ille probatus est sed quem deus commendat. **C.** Sanctarum agathe et cecilie. **Ad vtrasque vesperas lau. et tertia. Capm.**

Confitebor tibi domine rex et collaudabo te deum salvatorem meum. confitebor nomini tuo. quoniam adiutor et protector factus es mihi et liberaisti corpus meum a perditione. **Agnetis.** **R.** pulchra facie. **Agathe.** **R.** Et agatha. **Cecilie.** **R.** O beata cecilia. **Katherine.** **R.** Audi filia. **ut ifra. Lucie.** **R.** Specie tua. Et pulchritudine tua. **R.** Intende prospere procede et regna. Et pulchritudine.

hy. Jesu corona virginū.

R. Diffusa est gra in labijs tuis
propterea benedixit te de⁹ in
eternū. **Ad magt. a.** veni spō
sa xpi accipe coronā quam tibi
dñs pparauit in eternū. **Colla**

q cōpenit. Inuit. Regē virgi
num dñz Venite adorem⁹. **hy.**

Jesu corona virginū. **In. j.**

noc. an. O q pulchra est casta
generatio cū caritate. **ps** Dñe

dñs noster. **an.** nigra suz sed

formosa filie hierusalē: ideo di
lexit me rex et introduxit me in

cubiculū suū. **ps.** Celi enar. **an.**

pulchra es et decora filia hieru
salē: terribilis vt castrorū acies

ordinata. **ps.** Dñi est terra. **an.**

Specie tua et pulchritudine tua

ut de pspere pcede et regna. **ps.**

Eructauit. **an.** Adiuuabit eā

de⁹ vultu suo: de⁹ in medio ei⁹

nō pmouebit. **ps.** De⁹ nfr. **an.**

hec ē q nesciuit thop i delicto.

hēbit fructū in respectūe altarū

scāz. **ps.** Magn⁹ dñs. **hy.**

Specie tua et pulchritudine tua

Intēde pspere pcede et regna.

Lctōes ex ome. bñl grego.

pape que leguntur in festis

sanctarū virginū. agathe

undecim milium virginum

M et cecilie. **Lctō pñla.**

Edia nocte clamor

factus est: ecce sponsus ve

nit erite obutā ei. De adue

tu spōsi clamor in media no

cte sit. q: sic dies iudicii sur

repitvt preuideri nō valeat

quādo venit. Unde scriptū

ē. dies dñi sicut fur i nocte

ita veniet. **R.** Diffusa est gra

tia in labijs tuis. propterea de

ne dixit te de⁹ i eternū. **R.** do

xisti iusticiā: rodisti iniquitatē pro.

Anc oēs p gines. **R.**

surgunt quia electi et

reprobi a somno sue mortis

excitant. lampades ornant

quia sua secū opera nume

rant pro quib⁹ eternā reci

pere beatitudinē expectāt.

Sed lāpades fatuarū vir

ginū extinguit: q: eaz ope

ra que clara hoib⁹ foris apa

paruerant in aduentu iude

cis intus obscurant et a deo

retributionē non inueniunt

q: pro his receperūt ab ho

minibus laudes q̄s amate

runt. **R.** Specie tua et pulchri

tudine tua. Intēde pspere pro

cede et regna. **R.** propter pñta

tē et māsuetudinē et iusticiā. **In.**

Quid est aut qd. **R.**

tunc a prudētib⁹ ole

um petūt: nisi q i aduētū tu

dicis cū se int⁹ vacuas iue

nerit: testimoniū foris que

rūt: **R.** propter pñtatē et mās

suetudine et iusticia et de ducet
te mirabilis dextera tua. **R.** Au
di filia et videri inclina aurem tu
am: obliuiscere populum tuum et do
minum patris tui. Et de du. **L. iij.**

H si a sua fiducia de
cepte primis dicat:
Quia nos quasi sine opere re
pelli conspiciatis dicite de no
stris operibus quid vidistis

R. Quinque prudentes virgines
acceperunt oleum in vasis suis. Cum
lampadibus. **R.** Media autem nocte
clamo: factus est ecce spiritus uenit
exite obuiam. Cum. **In. ii. no.**

A. Vnguentum effusus nomen tuum
ideo adolescentule dilexerunt te mi
mis. **R.** Vnde dixisti domine. **A.** re
uerrere reuerrere sumamur: re
uerrere reuerrere ut itum mur te

ps. Fundamenta. **A.** Cum esset
rex i accubitu suo nardus mea de
dit odorem suum. **R.** Latate. **i. a.**
Simile est regnum celorum homini
negociatori qui retinet bonas marga
ritas: sueta autem preciosa dedit

ola suas parauit eas. **ps.** Dominus
regit. **i. a.** Veniente sposo pru
dens homo preparata introiit cum
eo ad nuptias. **R.** Latate. **ii. a.**
Veni electa mea et ponam te thro
num meum quia percipit rex speciem
tuam. **R.** Dominus regit. **ii. a.** Adiuua
bit eam deus vultu suo. Deus in
medio eius non commouebit. **R. p.**

Pudentes virgines
fatuis dixerunt. Ne
forte non sufficiat nobis et
vobis. In illo enim die quod
tamen de quibusdam in pace
ecclesie quiescentibus loquor:
sibi metipsi testimonium vnius
cuiusque vir sufficit: quanto mi
nus et sibi et proximo. **R.** Di
lexisti iusticias et odisti iniquita
tem. Propterea auerit te deus
tuus oleo leticie. **R.** Diffusa est gra
tia i labijs tuis. Propterea. **i. vi.**

P et ptinus p incre
pationem subdunt:
Ite potius ad vendentes et
emite vobis. Veditores quod
pe olei adulatores sunt. **R.**
Veni sponsa et accipe coronam
quam tibi dominus parauit. Pro
curator amore sanguinem tuum sudisti
et cum angelis in paradysum in
troisti. **R.** Veni electa mea et po
nam in te thronum meum quia con
cupiuit rex speciem tuam. Pro.

Qualibet gratia: vanis
suis laudibus nitore glorie of
ferunt: quasi oleum vendunt.
De quo profecto oleo psal
mista dicit. Oleum autem
peccatoris non impinguet
caput meum. **R.** Hec est homo
sapientis quam dominus vigilanter inue
nit quam acceptis lampadibus sumpsit

P liij

oleum secum et veniente domi
no introiuit cum eo ad nuptias.

Accinxit fortitudine lumbos
suos et roborauit brachium suum
et veniente dño. **Lectio. viii.**

Pincipale etiam nrm
caput ē. Appellatio
ne aut capitis: ea que pñci
patur corpori mens vocat.
Impinguat g caput oleum
pctōis: cū demulcet mētē
favor adulantis. Duz irent
emere venit spōsus. qz cū vi
te sue testimoniū a primis
querūt: iudex venit qui non
operū sed cordiū testis est.
Que autē parate erant in
trauerūt cū eo ad nuptias
et clausa est ianua. **S**i sape
re i cordis palato possit qd
admirationis habet qd di
ciū venit spōsus. Quid dul
cedinis: intrauerūt cum eo
ad nuptias. Quid amari
tudinis et clausa est ianua.
Semp ergo fratres carissi
mi extremū diez debemus
metuere. quez nunqz possu
mus preuidere. Ecce hunc
ipm diem in quo loquimur
ad inducias cōuersionis ac
cepimus: et tamē mala que
fecim⁹ flere recusam⁹. Non
solum cōmissa nō plangim⁹
sed etiā que defleātur auge

mus. At si aliq nos egritu
do corripiat. Si signa egrit
tudinis vicinā mortē denū
ciant. inducias viuēdi que
rim⁹. vt pctā nostra deflea
mus et eas cum magno stu
dij desiderio petim⁹: quas
acceptas modo: p nichilo
habem⁹. **R.** Offerent regir
gines dño post eaz: pime eius
offerent tibi: In leticia et exulta
tione. **P**rudētes g gines apta
te lāpades vestras ecce spōsus
venit exite obuias ei. In leticia.
Ad can. ā Prudētes g gines
aptate lāpades vras ecce spon
sus venit exite obuias ei. **Cāti.**
Audite me diuini fruct⁹. **R.**
Elegit eā domin⁹. In heredita
tem sibi. **Euāgeliū qd legit**
in festis virginum agnetis.
agathe/ vndeclm milisū vir
gi. et cecilie. Scōz mathei.
In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis para
bolā hāc. Simile est regnū
celorū decē virginibus que
accipiētes lampades suas
exierunt obuiam sponso et
sponse. Et reliqua. **Amelia**
lectionis eiusdē beati gre
gorij pape. Lectio nona.
Spe vos admono
fratres carissimi pra
ua opa fugere. mūdi huius

inquinamēta deuitare. sed
hodierna sancti euāgelij le-
ctione cōpelloz dicere vt et
bona que agitis: cū magna
cautela timeat. ne per hoc
quod a vobis rectum geri-
tur: fauor aut gfa humana
requirat. ne appetitus lau-
dis surrepat. et quod foris
ostēditur: intus a mercede
vacuetur. Ecce em̄ redem-
ptoris voce decē vrgines. et
om̄s dicunt virgines. et ta-
men intra beatitudinis ia-
nuā nō oēs recepit. qz earū
quedā dū de vrginitate sua
gloriā foris expetunt in va-
sis suis oleū habere nolue-
runt. **R.** Simile est regnū celo-
rū decē virginib⁹. Que accipien-
tes lāpades suas erierūt obuiā
sponso et spōse. **R.** Quinqz autē
ex eis erant fatue et quinqz pu-

Pudentes. Que acci. **L. r.**
Hinc querendum no-
bis est quid sit celoz regnū
aut cur decē virginibus cō-
paretur. que etiāz virgines
prudētes et fatue dicantur.
Cum em̄ regnum celoz cō-
stat qz reproboz nullus in-
greditur: etiā fatuis virgini-
bus cur simile esse phibet?
Sed sciendū est qz sepe in
sacro eloquio: regnū celozū

p̄sentis tēporis ecclesia di-
cit̄ De quo in alio loco dñs
dicit. Mittet fili⁹ hoīs an-
gelos suos. et colligēt de re-
gno eius oīa scādala. Neqz
in illo regno beatitudinis i
quo pax summa est / iueniri
scandala poterūt que colli-
gantur. **R.** Veni electa mea et
ponam in te thronū meū: Quia
concupiuit rex speciem tuā. **R.**
Surge. ppera amica mea et de
libano et coronaberis. Quia **L. r.**

Et ynde rursūm dici-
tur. Qui enim solue-
rit vnum de mandatis istis
minimis et docuerit sic ho-
mines: minimus vocabitur
in regno celorum. Qui au-
tem fecerit et docuerit: hic
magnus vocabitur i regno
celoz. Mandatū quippe
soluit et docet: quando hoc
quisqz voce predicat: quod
vivendo non implet. Sed
ad regnum eterne beatitu-
dinis peruenire non valet:
qui non vult opere implere
quod docet. Quomodo er-
go in eo minimus vocatur:
qui ad hoc nullomodo in-
trare permittitur. **R.** Sur-
ge. ppera amica mea et vti: ita et
hyems trāsijt: ymber abiit et re-
cessit flores apparuerūt in tra.

P lūj.

Por turturis audita est i ter
ra nra: ficus protulit grossos suos

Q flores appa. **Lctō. xij**
Aid itaq; p hanc san
tentia nisi p̄sens ecclia celo
rū regnū dicat. i qua doctor
q̄ mādatur soluerit minim⁹
vocat q; cuius vita d̄spicit:
restat vt z ei⁹ p̄dicatio p̄tē
nat In q̄nq; aut corpis sen
sib⁹ vnusquisq; subsistit. Se
minat⁹ autē quinaris: de
nariū p̄ficit. Et q; ex vtroq;
seru: fidelitū mltitudo collig
gitur: sc̄a ecclia decē virgi
nibus similis denūciat. In
qua q; mali cū bonis. et re
probi cū elect⁹ admixti sūt
recte similis v̄ginib⁹ prudē
tib⁹ z fatuis esse phibet. **R.**

Audi filia z vide z inclina aurē
tuā z obliuiscere pplm tuū z do
mū p̄ris tui z occupet rex spe
ciē tuā. Qui ip̄e ē dñs de⁹ tu⁹. **P.**
Induit te dñs vestimēto salut⁹
z indumēto leticie circūdedit te
Quoniam. **Scdm matheum**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis para
bolā hāc. Simile est regnū
celoz decē virginib⁹ q̄ acci
piētēs lāpades suas erieēt
obuiā sp̄so z sp̄se. Quisq;
aut ex eis erāt fatue z q̄nq;
prudētes. Sz quinq; fatue

acceptis lāpadib⁹ nō sup̄e
rūt oleū secū. Prudētes ve
ro acceperunt oleū in vasis
suis cū lāpadib⁹. Ad oīa au
tē faciēte sp̄so dormitauer
unt oēs z dormierūt. Ad ve
dia autē nocte clamor fact⁹
est ecce sponsus venit exite
obuiam ei. Tūc surrexerūt
oēs v̄gines ille z ornaueēt
lāpades suas. Fatue aut fa
pientib⁹ dixerunt. Date no
bis de oleo v̄so q; lāpades
nre extingūtur. Rēderunt
prudētes dicētes. Ne forte
non sufficiat nobis z vobis:
ite poti⁹ ad vēdentes z emi
te vobis. Dū aut irēt emere
venit sponsus z que parate
erāt intraueēt cū eo ad nu
ptias z clausa est ianua. No
uissime v̄o veniūt z relique
virgines dicētes. Dñe dñe
api nobis At ille rēdēs ait
nescio vos. Vigilate itaq;
q; nescitis diē neq; horam.

**Amen. Trē alie icōnesq;
legunt in fest⁹ sc̄az v̄ginū
katherine et lucie. Sermo**

Ibri augustini epi. **lc. j.**
Alter pabolas a dño
dictas: solet. q̄rentes multū
exercere ista que de decem
virginib⁹ posita est. Et mul
ti quidē hinc mltā sēserūt

que nō sunt preter fidē: sed
quomodo p̄tibus ei⁹ oībus
p̄ueniat expositio: id elabo-
randum est. **Re. vii. Rec. ii.**

Regi etiā i quadā scriptu-
ra ex eaz genere q̄ apocri-
phenominant: q̄ nō sit con-
tra fidez: s̄ huic loco michi
min⁹ p̄gruere visa est. p̄side-
rāti om̄s hui⁹ similitudinis
ptes. **Quid** aut̄ mihivideā-
tur nō absurde de hoc loco
accipi quātū potero breui-
ter z diligēter exponā. **l. iij.**

Interrogat⁹ igit̄ dñs n̄r a
discipulis de cōsummatiōe
secl: inter multa q̄ loquutus
est: hoc q̄z dixit **Tūc** simile
estimabit̄ regnū celozū de-
cē virginib⁹ que acceperūt
lampades suas z venerunt
obuiā spōso z spōse. Decem
virginū q̄ quic⁹ admittun-
tur: q̄nq; excludūtur: bono-
rum z maloz discretione si-
gnificat. **Quapropter** si vir-
ginitatis honozabile nomē
est. cur recept⁹ exclusisq; cō-

Deide qd̄ (mune est: **l. iij.**)
sibi vult numerus in vtraz
pte quinari⁹: **Quid** aut̄ si-
gnificat oleuz: **Ad**irūvidet̄
q̄ sapiētes petentib⁹ nō cō-
municāt: cum z iuidere fas
nō sit eas q̄ ita p̄fecte sunt

vt a sponso recipiant. **l. v.**

Quo noīe nullo dubitante
dñs iesus xps significat: vt
misericordes oporteat eē ad
p̄standū ex eo qd̄ habēt: p̄-
scribēte illa sentētia eiusdē
dñi dicētis: oī petēti te tri-
Quid est aut̄ qd̄ (bue. **l. vi.**)
posset dando non sufficere
vtrisq;: h̄ec marie augent
q̄stiois difficultatē. **Quāq;**
z cetera diligenter p̄sidera-
ta vt oīa i vnā rationē p̄cur-
rāt magna cautio est adhi-

Uident itaq; (bēda. **l. vii.**)
michi q̄nq; virgines signifi-
care quinque pertitā p̄tinē-
tiā a carnis illecebris. **Cō**-
nēdus est ei animi appetit⁹
a voluptate oculoz. a volu-
ptate auriū. a voluptate ol-
faciendi. gustādi. tāgendi.
Quia cōtinētia partim co-
rā dñō fit vt illi placeat ite-
riori p̄sciētie gaudio. partī
corā hoībus tātū vt gl̄ia hu-
mana capiat: q̄nq; dicūtur
sapiētes z q̄nq; stulte. **U**tre
q; tamē virgines: q; vtraz
cōtinētia est q̄uis diuerso
fomite gaudeat. **Rec. viiij.**
Lampades aut̄ sunt (que
de manib⁹ portātur) opa q̄
scdm̄ istā continentia sunt
dictū est aut̄. **L**uceāt opa

vestra corā hominib⁹. Dēs
vero acceperūt lampades
suas ⁊ venerūt obuiā spōso
Intelligēduz ē ergo xpī no
mine censi de quib⁹ agī.
Nō enī possunt q̄ xpīani nō
sunt sponso xpō venire ob
uiam. **Euangeliz scōz ma
theum quod legī in festis
p̄dictaz virginū katherine**

In illo tpe. **et lucie.**
Dixit iesus discipulis
suis parabolā hāc. Simile
est regnū celoz thesaur⁹
abscondito in agro quez q̄ in
uenit homo abscondit ⁊ p̄
gaudio illius vadit ⁊ vēdit
vniuersa que habet et emit
agrum illum. **Et reliqua.**

**Smelia lectiōis eiusdē bti
gregorij pape. l. ix.**
Agros regnū fratres
carissimi iccirco terrenis re
bus simile dicit: vt et his q̄
anim⁹ nouit surgat ad inco
gnita. q̄tin⁹ exēplo visibiliū
se ad inuisibilia rapiat: ⁊ p̄
ea q̄ visu didicit quasi p̄frica
tuscalescat. vt p̄ hoc quod
scit notū diligere: discat ⁊ ī
cognita amare. **Lectio. x.**

Ecce enī celoz regnum
thesaur⁹ abscondito in agro
cōparatur: quē qui inuenit
homo abscondit ⁊ p̄ gaudio

illius vadit ⁊ vēdit vniuersa
que habet ⁊ emit agrū il
lum. **Qua i re hoc quoq̄ no
randū est q̄ inuētus thesau
rus abscondit vt seruet. q̄
studium celestis desiderij a
malignis spiritib⁹ custodi
ri nō sufficit: qui hoc ab hu
manis laudib⁹ nō abscondit.**
**In presenti etē vita quasi
in via sum⁹: qua ad patriaz
pgim⁹. Nō alicui autē spirit⁹
iter nostrū q̄si quidā latron
culi oblidēt. Depredari ergo
desiderat qui thesaur⁹
publice portat in via. **l. xi.****

Hoc autē dico nō vt primi
opera nostra nō videant cū
scriptū sit: videat operave
stra bona ⁊ glorificet patrē
vestrū qui in celis est. Sed
vt p̄ hoc q̄d agim⁹: laudes
exterius non queram⁹. Sic
autē sit opus in publico: q̄
nys itēio maneat ī occulto
vt et de bono opere priori
mis prebeamus exēplum: ⁊
tamen per intentionez qua
deo soli placere querimus:
semp optem⁹ secretū. **l. xii.**
Thesaurus autem: celeste
est desiderium. **Alger** vero
in quo thesaurus abscondi
tur: disciplina studij celestis
quem profecto agrum veni

ditis omnibus comparat: qui voluptatibus carnis renuncias: cuncta sua desideria terrena per discipline celestis custodiam calcas. ut nichil iam quod caro blanditur libeat. nichil quod carnalis vitas trucidat: spiritus perborescat. *Euag. fm math.*

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro quem qui inuenit homo abscondit et pro gaudio illius vadit videntiuersa que habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negociatori querenti bonas margaritas. inuenta autem una preciosa margarita: abiit et vendidit omnia que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset educentes et secus littus sedentes. elegerunt bonos in vasa: malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. Erubunt angeli et separabunt malos de medio iustorum. et mittent eos in caminum

ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. etiam domine. At illis Ideo omnis scriba doctus in regno celorum: similis est homini patrifamilias que profert de thesauro suo noua et vetera. Amen. Te decet. *In lau. an.* Hec est virgo sapiens et una de numero prudentium. *Cap. quod competit.* Adinabit eam deus vultu suo. *Dei medio est non comouebit. deus. hy.* Quocumque. *Diffusa est gratia illis tuis. Ad bñ. an.* Simile est regnum celorum sagene misse in mare et ex omni genere piscium congreganti. quam cum impleta esset educentes et secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. *Coll. que competit. Ad primam. a.* Hec est virgo sapiens quam dominus vigilanti inuenit. *Ad tertiam. an.* Inuenta bona margarita dedit omnia sua et comparauit eam. *Cap. et coll. lecta que competit.* *Dei Specie tua. Ad septimam. a.* Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obuiam ei. *Agathe/katherine/lucie. Capm.* **E**mulor enim vos dei emulatione. despodi

Commune

emissos viro p̄ginē castā
exhibē xp̄o. *Ps.* Adiuuabit eā

Al pp̄lo tuo *Colla.*
Dqs dñe sp̄m̄i veritat̄
z pacis. vt intercedēte bea
ta. *A.* z te tota mēte cogno
scat. et q̄ tibi sunt placita to
to corde sectet. *Per.* eiusdē

Ad. ix. a. Tūc surrexerūt oēs
p̄gines illez ornauerūt lāpades
suas *Earlū dē agathe kathe*

*S*ine lucie. *ad. ix. cpm*
Al p̄tentiā vincit mali
ciā attingit ergo a fine vsq̄
ad finem fortiter z disponit
oīa suauiter. *Ps.* Elegit eā dñs
In hereditatē sibi. *Collecta.*

Presta q̄s op̄s de⁹ vt
ad te toto corde cla
mātes: intercedēte btā. *A.*
tue pietatis indulgētiā con
sequamur. *Per.* *Agne et*
cecilie. Ad. vi. a. Media nocte
clamo: fact⁹ ē ecce sp̄s vsu
erite obuiā ei. *Earlū dē agne*

z cecilie. Ad. vi. cp.
Dom̄e de⁹ me⁹ exal
tasti sup̄ terrā habitationē
meā. z p̄ morte defluētī de
precata suz. *Ps.* Adiuuabit eā

*B*eatē. *A. mar. Coll.*
tyris tue dñe precib⁹
cōfidētes. q̄s clemētīā tuā:
vt p̄ ea que agim⁹ eterna re
media capiamus. *p. Predi*

etarū agne z cecilie. Ad. ix.

a. Tūc surrexerūt oēs virgines
illez ornauerūt lampades suas
Earlū dē agne z cecilie. Cp.

Inuocaui dñm p̄rem
dñi mei vt nō derelin
quat me in die tribulatiōis
mee. z i tpe sup̄boz sine ad
iutorio. *Ps.* Elegit eā dñs. *col.*

Petende nobis dñe
miam tuā: z itercedē
te btā. *A.* martyre tua. q̄ vo
tis expetim⁹. cōuersatiōe ti
bi placita p̄sequamur. *Per*
Adv. an. O quā pulchra. *cu*
ceteris. q̄ra. a. Hec ē. *cp. cp.*
cōpetit. B. Specie tua z pul
lay. Jesu corona virgi.

Ad diffusa ē gr̄a i labijs tuis. *Ad*
mgt. a. Quinq̄ prudētes virgi
nes acceperūt oleū i vasis suis
cū lampadib⁹: media aut nocte
clamo: fact⁹ ē. ecce sp̄s vsu
erite obuiā xp̄o dño. *Col. que*
cōpetit. An dedicatione
eccle ad vs. a. O q̄ metuēd⁹

est loc⁹ iste vere nō est hic aliud
nisi dom⁹ dei z porta celi. *A.* Tu
dñe vniuersoz q̄ nullā habes in
digentiā voluisti tēplū tuū fieri
in nobis cōserua domū istā ima
culatā in eternū. *a.* Sup̄ muros
tuos hierlm̄ constitui custodes to
ta die z tota nocte non tacebunt
laudare nomē dñi. *a.* Quaro tuo

terpugnabili circūcige nos dñe
et armis tue potētie ptege nos

Usemper de⁹ nosser. **Ep̃m**
Idi ciuitate sanctaz
hierl'm nouā descēdentē de
celo a deo paratā tāq̃ spō-
sam ornātā viro suo. **R.** Ter-
ribilis ē loc⁹. **hp̃** X̃pe cūctor
dom⁹ mea. dom⁹ oronis vo-
cabit. **Ad m̃t. ā.** Pax eterna
ab eterno p̃re: huic domui par-
penus: p̃bū p̃ris sit pax huic
domui. pacē p̃i cōsolator huic

D̃p̃et domui. **Collecta**
Eus q̃ nobis p singu-
los anos hui⁹ scti tēpli tui
psecrationis reparas diēz
sacris sēp misterijs rep̃sen-
tas icolumnes exaudi p̃ces
pp̃li tui et p̃sta: vt q̃q̃s hoc
tēplū b̃nficia petitur⁹ igre-
dit: cūcta se ipetrasse lete-
tur. Per. **Inuit.** Exultemus
dño regi sūmo. Qui suū sc̃tifica-
uit tabernaculū. **ps.** Venite.

In. j. noc. ā. Collite portas p̃ni-
cipis ṽsas et eleuamū porte eter-
nales. **ps.** Dñi ē ter. **ā.** Introt-
bo ad altare dei ad deū q̃ letifi-
cat inuētūrē meā. **ps.** Iudica
me de⁹. **ā.** Sc̃tificauit dñs ta-
bernaculū suū. **ps.** De⁹ n̄ re.

ā. Erut michi dñs i deū et lapis
iste vocabit⁹ dom⁹ dei. **p.** Dēs
gētes. **ā.** Edificauit moyses al-

tare dño deo. **ā.** Magn⁹ dñs.
ā. Nō ē hic aliud nisi dom⁹ dei
et porta celi. **ps.** Te decet. **h.**
Sūdata est dom⁹ dñi. **R.** Sup
verticē montiū. **Sermo beati**

Augustini ebi. Lec. j.
Quotienscūq̃ fratres
k̃m̃i altaris vel tēpli festiui-
tatē colim⁹ si fideliter et dili-
gēter attēdim⁹. et sctē ac iu-
ste viuim⁹: quicqd in tēplis
manu fact⁹ agit: totū in no-
bis spiritali edificatiōe cō-
plet. **R.** Ornauit facie tēpli
coronis aureis et dedicauit al-
tare dño. Et facta ē leticia ma-
gna i pp̃lo. **h.** In hymnis et p̃fes-
sionib⁹ b̃ndicebāt dñz. **Et. Rc. ij.**

Non em̃ mētir⁹ est il-
le q̃ dixit. Tēplū em̃
dei sanctū est qd̃ estis vos.
Et itēz. Nescitis qz corpo-
ra ṽra: tēplū ē sp̃s scti: **R.**
In hymnis et p̃fessionib⁹ b̃ndice-
bant dñz: Qui magna fecit i isrl̃
et victoriā dedit illis dñs om̃ps.

R. Ornauit facie tēpli coronis
aureis et dedicauit altare dño

Quibus me (Qui. **liij.**
ritis igit nisi p grām
dei meruim⁹ fieri tēplū dei
Quantū ergo possum⁹: cū
ip̃i adiutorio laborem⁹ ne
de⁹ n̄ in tēplo suo. hoc ē in
nobis ipsis iueniat qd̃ ocu-

In dedicatione ecclesie.

los sue maiestatis offendat:
sed habitaculum cordis eua
cuetur vicis et virtutibus re
pleat claudatur dyabolo et
aperiat christo. **R.** Super muros
tuos hierusalem constitui custodes
Tota die et nocte non tacebunt lau
dare nomen domini. **V.** Qui remiscer
mini domini ne taceatis et ne desit si
lentiis ei. Tota die. **Liiiij**
Ita feres laborem ut
nobis bonorum operum clavi
bus regni celestis ianuam a
perire possim. **R.** Terribilis
est locus iste: non est hic aliud nisi
domus dei et porta celum. Vere et ei
dominus est et locus iste et ego nesciebam
V. Cum euigilasset iacob a somno
ait. Vere. **An. ij. noc. a.** Vidit
iacob scalam summam eius celos
tangebant et descendentes angelos et
dixit. Vere locus iste sanctus est. **ps.**
Quam dilecta. a. Ererit iacob
lapide in titulum fundens oleum de
super. **ps.** Fundamenta. **a.** Templum
domini sanctum est dei cultura est. dei
edificatio est. **ps.** Domine deus sa
lu. **a.** Qui habitat in adiutorio
altissimi in protectione dei celi con
morabitur. **ps.** **3m. a.** Benedicte
gloria domini de loco suo alla. **p.** La
tate. **i. an.** Cum euigilasset iacob
a somno ait: vere dominus est et locus iste.
ps. Dominus reg. **i. v.** Domum tuam
domine decet sanctitudo. **R.** In lon

gitudinem dierum. **Lectio. v.**
Sicut ei malis operibus
quasi quibusdam seris et ve
ctibus vite nobis ianuam clau
dit: ita absque dubio bonis
operibus aperit. **R.** Vidi por
tam civitatis ad orientem positam
et apertam nota et agni super eam scri
pta: et super muros eius angelos
custodiam. **V.** Vidi sanctam civitatem
hierusalem descendente de celo ornatam
tamquam sponsam viro suo. **et. l. vi.**
Et ideo fratres caris
simi unusquisque conside
ret conscientiam suam: et quando se
aliquo crimine vulneratum
esse cognoverit: prius offo
nibus ieiuniis vel elemosi
nis studeat mundare conscien
tiam suam et sic eucharistiam
presumat accipere. **R.** Dum
erit iacob de ira sua vidit glo
riam dei et ait: quam terribilis est lo
cus iste: non est hic aliud nisi domus
dei et porta celi. **V.** Vere dominus est
et locus iste et ego nesciebam. **Quia.**
Sed cum agnosceres **L. viij**
creatum suum ipse se a de
umino altari subduxerit: cito
ad indulgentiam divine mie
sericordie: quia sicut quod se exal
tat humiliabit: ita excontrario
quod se humiliat exaltabit. **R.**
Erit michi dominus in deum et lapis iste
quem erexit in titulum vocabitur domus

In dedicatione ecclesie. So. cxxij.

dei & de vniuersis q̄ deder̄ mihi decimas hostias pacificas offerā tibi. **v.** Si dñs de⁹ meus fuerit mecū in via ista p̄ quā ego ambulo & custodierit me. **De ci.**

Qui em̄ sicut dī **l. viij.** **Q**ui agnosces reatū suum: ipse se humiliter ab altari ecclesie pro emēdatione remouere voluerit: ab illo eterno & celesti cōiuiuo excommunicari penitus non timebit. Rogo vos fratres diligenter attēdite. Si ad mē iam cuiusq̄ potentis hoīs nemo presumat cū vestibus cōscissis & inquinat̄ accedere. q̄tō magis a cōiuiuo eterni regis idest ab altari dñi debet se vnusquisq̄ inuidie vel odij veneno percussus. iracūdie furore replet⁹ cuz reuerētia & humilitate subtrahere propter illud quod scriptū est. **Uade p̄i⁹ recōciliari fratri tuo. & tunc offeres mun⁹ tuū. & itez: amice quō huc venisti non habēs vestem nuptiale.** **R.** Dom⁹ mea dom⁹ oīōis vocabit̄ dicit dñs. In ea oīs qui petit accipit & q̄ querit inuenit & pulsati aperietur. **R.** Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata bene fundata ē supra firmā petram. In ea oīs

Ad can. an. fūdamēta templi huius sapientia sua fūdauit de⁹ in quo dominū celi collaudāt angeli. si irruāt vēti & fluāt flumina nō possit illud mouere vn⁹ fundatū enim est supra firmā petrā. **Cāticū.** Letatus sū in his. **Cāticū.** Nisi dñs edificauerit domū. **Cāticū.** Lauda hierusalem dñz. **R.** Beati qui habitāt in domo tua dñe. **R.** In secula seculum laudabūt te. **Secūdum lucam.**

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Non est arbor: bona que facit fructus malos: neq̄ arbor mala faciens fructum bonum. **Et reliq̄. Omel. lec. eiusdē venera. bede p̄ri. Lec. ix.**

Quia pp̄tia diuinitate fratres carissimi solēna dedicationis ecclesie celebramus: debemus congruere solennitati quā colimus. vt sicut ornat̄ studiosius eiusdē ecclesie parietibus: pluribus accēsis luminarib⁹. amplificato nūmero lectionū. addita psalmodiū melodia. let⁹ noctē vigilijs ex more trāsegim⁹: ita etiā penetrālia cordiū nostrorū sēp necessarijs bonorū operū decorem⁹ ornatib⁹. semp

In dedicatione ecclesie.

in nobis flāma diuine partiter et fraterne caritatis augetur. semp i factuario peccatoris nri celestiu memoria pceptoy et euāgelice lectionis dulcedo scā resonet. **R.** Fraudisti dñe ofonem serui tui vt edificare tēplū noi tuo Bene dic et scīfica domū istā in sempiternū de israel. **R.** Dñe q custodis pactū et miam seruis tuis q ābulāt corā te i toto corde suo.

H i sūt em̃ (Bñdic. **R.** ructus bone arboris hic bonis thesaur⁹ cordis. Hec fūdamēta sapiētis architecti: q nobis hodierna scī euāgelij lectio pmēdat nō nos formā solūmodo: s; virtutē poti⁹ habere pietatis. **R.** Dñe etiā mysticaveteris instrumēti hy storia diligēter ifinuat qñ vel moyses tabernaculū. vel tēplū dñi / salomō: i typū scē eccēie cōdidit. **R.** Dñe si puer⁹ fuerit ppl⁹ tu⁹: orauerit ad factuariū tuū: Tu eraudies i celo dñe et libera eos de manib⁹ inimicoy eoy.

R. Si peccauerit i te ppl⁹ tu⁹ et puer⁹ egerit penitētiā veniet q orauerit in loco isto. Tu. **R.**

T rāq; em̃ dom⁹ firmiter fūdata esse refertur. tabernaculū qdē. q;

cōpactos de tabulis habebat parietes sup bāses argetas. Tēplū aut sup lapides quadratos suppositos. Ligna q; erāt iputribilia e qbus et tabernaculū omne factū. et tēplū it⁹ ornatū. ac desup rectū fulgebat. **R.** Audi dñe hymnū et ofonē quā seruus tu⁹ orat coram te hodie vt sint oclī tui apti et aures tue intēte. Sup domū istā die ac nocte.

R. respice dñe d factuario tuo et de excelso celorum hitaculo.

A rum (Sup. **R.** etiā de thesauro bono optimū pferebat. de q; tabernaculi parietes intus ac for⁹ vestiti. et tēpli nō tm̃ parietes. verū etiā laquearia. trabes ostia postes rpaui mēta erant cooperta. sed et vasa et vtēilia dom⁹ vitruſq; cūcta pene aurea. neq; hec nisi de auro purissimo fieri licebat. Fruct⁹ etiā arborū qui i domo dñi offerebant purissimi et exq̄siti esse iubebant. hoc ē vitis. oliue thurs. myrrē vlt stactis et ceteray huiusmōi. Que videlicet cūcta spiritalit̃ intellecta. verā nre fidei et opationis sinceritatē denunciant. **R.** Btā vere mater eccēia: quā

sic honor diuine dignationis illu-
minat quā victoriosorum glori-
ficus martyrum sanguis exornat. Quā
incolare cōfessionis cādidā iduit
virginitras. Florib⁹ ei⁹ nec ro-
se nec lilia desūt Quā. *S. lucā*

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Nō est
arbor bona que facit fruct⁹
malos: nec arbor mala faci-
ens fructū bonū. Inaqueq⁹
enim arbor ex fructu suo co-
gnoscit. Neq⁹ em de spinis
colligitur ficus: neq⁹ de rubo
videmiat vūā. Bon⁹ homo
de bono thesauro cordis sui
pfert bonum. Et malus hō
de malo thesauro pfert ma-
lū. Ex abundātia em cordis
os loquit. Quid autē voca-
tis me dñe dñe et nō facitis
q̄ dico? Dñs q̄ venit ad me
audire sermones meos et fa-
cit eos oīdā vobis cui simi-
lis sit. Similis est hōi edifi-
canti domū qui fodit ī altū
et posuit fundamenta supra
petrā. Inundatiōe autē fa-
cta illisū ē flumē domus illi
et nō potuit eā mouere. Fū-
data em erat supra petram:
Colla. De⁹ qui nobis p sin.
vtē. In lau. ā Domū tuā dñe
decet sanctitudo in lōgitudine
dierum. *Ep̄m. Vidi ciuita.*

R. Hec est dom⁹ dñi firmiter
edificata. R. Bene fūdata ē su-
pra firmā petrā. firmit. R. Do-
mus mea. R. Domus oratiōis
vocabit. Ad bñ. ā. Mane sur-
gens iacob erigebat lapidē in tē-
tulū fundens oleū desup votū
ponit dñō: vere loc⁹ iste sanct⁹
est et ego nesciebam. Colla. De
us q̄ nobis per singulos. Ad. i.
ān. Domus mea dom⁹ oratiōis
vocabit. Ad. iij. ā. Hec est do-
mus dñi firmiter edificata bene
fūdata est supra firmā petram.
Ep̄m. Vidi ciuitatē. R. Fun-
data est dom⁹ dñi. R. Super
ver ticem mōtiū. Colla. De⁹ qui
nobis per singulos. Ad. vi.

ā. Lapidēs p̄ciosi oēs muritui et
turres hierl̄m gemmis edifica-
Adiui (bunt. *Ep̄m.*
vocat magnā de thyrō
no dicentem: ecce taberna-
culum dei cū hoībus. et ha-
bitabit cū illis: et ipsi popu-
lus eius erunt: et ipse deus
cum eis erit eorū deus. *R. R.*
domū tuam dñe decet. *Colla.*

Quesumus omnipo-
tens deus: vt hoc ī lo-
co nomini tuo dicato: cun-
ctis petētib⁹ aures tue pie-
tatis accōmodes. Per. *Ad*
ir. ān. Bene fundata est dom⁹
dñi supra firmā petrā. Ep̄s.

Dedicatio ecclesie.

Deo devotissima

Sustulit me angel⁹ in
montē magnū ⁊ altū
⁊ ostēdit michi ciuitatē san-
ctam hierusalem descendē-
tem de celo habentē clari-
tatē dei. ⁊. Beati qui habu-
erūt in domo tua dñe. *Collecta.*

Deus q̄ deuſus z ele-
ctis lapidib⁹ eternū
maſtati tue cōdis habita-
culū: auxiliare populo tuo
ſupplicatū: vt quod eccleſia
tua corporalib⁹ proficit ſpa-
cijs: ſpecialib⁹ amplifcetur
augmētis. Per. **Ad vñ. añ.**
Vidit iacob. **añ.** Erexit iacob. **añ**
Templum. **añ.** Cum euſulaſſet
Ep̄. Audi ciuitatem. & Do-
mum tuā domine decet ſancti-
tudo. **ꝑ.** In longitudine dierū.
Decet. **ilap̄.** Chriſte cuncto-
rū. **ꝑ.** Domus mea. **Ad maḡ**
añ. zachee feſtinās deſcēde qz
hodie in domo tua oportet me
manere: at ille feſtinās deſcen-
dit z ſuſcepit illum gaudens in
domū ſuam: hodie huic domui
ſalus a deo facta eſt alla. **Col.**
Deus qui. **vt ſupra.**

Confo deuotissima ad sa-
crâ cõmuntonē pparatiua:
a seraphico doctore sancto
bonauentura composita.

Ad mēsam dulcissimam
conuiuij tui dñe lesu
xpe rex ageloz oīmgz ciuiū
supernoꝝ accessur⁹: vereor
et cōtremisico. cor habēs re
spersuz multis maculis. cor
pusq; incaute custoditū. lin
guā z oculos ac ceteros sen
sus meos nō pure obserua
tos. Et qđ cū ego pctōnūz
meorūz psciētie libū reuol
uo. vēstē innocentie grauitē
pussaz inuenio. cicatriceq;
meas quas ex p̄sensu fragi
littatis insipiētie mee aduer
ari⁹ in me fixit: magis cor
ruptas q̄ sanatas aspicio.
Inde miser iter tot miseri
as z angustias dep̄hensus:
quid eligā ignoro. Scio em̄
z recordor q̄ba tuo reueren
de veritatis qđ exhortat⁹
es dicēs. Nisi māducaueri
tis carnē filij hoīs et biberi
tis ei⁹ sanguinē: nō habebi
tis vitā in vobis. Sz ppter
multiplices excessus meos
deterret me q̄ba dilecti tui
apli qbus cōminat⁹ est di
cēs. Quicūq; māducauerit
carnē vel biberit sanguinē